

Свето јеванђелије по Матеју

Глава 1

1. Племе Исуса Христа, сина Давида Аврамова сина.
2. Аврам роди Исака. А Исак роди Јакова. А Јаков роди Јуду и браћу његову.
3. А Јуда роди Фармса и Зару с Тамаром. А Фармс роди Есрома. А Есром роди Арама.
4. А Арам роди Аминадава. А Аминадав роди Наасона. А Наасон роди Салмона.
5. А Салмон роди Вооза с Рахавом. А Вооз роди Овида с Рутом. А Овид роди Јесеја.
6. А Јесеј роди Давида цара. А Давид цар роди Соломуна с Уријницом.
7. А Соломун роди Ровоама. А Ровоам роди Авију. А Авија роди Асу.
8. А Аса роди Јосафата. А Јосафат роди Јорама. А Јорам роди Озију.
9. А Озија роди Јоатама. А Јоатам роди Ахаза. А Ахаз роди Езекију.
10. А Езекија роди Манасију. А Манасија роди Амона. А Амон роди Јосију.
11. А Јосија роди Јехонију и браћу његову, у сеоби Вавилонској.
12. А по сеоби Вавилонској, Јехонија роди Салатиила. А Салатиило роди Зоровавела.
13. А Зоровавел роди Авиуда. А Авиуд роди Елиакима, А Елиаким роди Азора.
14. А Азор роди Садока. А Садок роди Ахима. А Ахим роди Елиуда.
15. А Елиуд роди Елеазара. А Елеазар роди Матана. А Матан роди Јакова.
16. А Јаков роди Јосифа, мужа Марију, која роди Исуса, прозваног Христа.
17. Свега дакле кољена од Аврама до Давида, кољена четрнаест, а од Давида до сеобе Вавилонске, кољена четрнаест, а од сеобе Вавилонске до Христа, кољена четрнаест.
18. А рођење Исуса Христа било је овако: кад је Марија, мати његова, била испрошена за Јосифа, а још док се нијесу били састали, нађе се да

је она трудна од Духа светoгa.

19. А Јосиф муж њезин, будући побожан, и не хотећи је јавно срамотити, намисли је тајно пустити.

20. Но кад он тако помисли, а то му се јави у сну анђеo Господњи, говорећи: Јосифе, сине Давидов! не бој се узети Марије жене своје; јер оно што се у њој заметнуло од Духа је светoгa.

21. Па ће родити сина, и нађени му име Исус; јер ће он избавити свој народ од гријеха њиховијех.

22. А ово је све било да се изврши што је Господ казао преко пророка који говори:

23. Ето, дјевојка ће затрудњети, и родиће сина, и надјенуће му име Емануило, које ће рећи: с нама Бог,

24. Кад се Јосиф пробуди од сна, учини као што му је заповједио анђеo Господњи, и узме жену своју.

25. И не знадијаше за њу док не роди сина својега првенца, и надједe му име Исус.

Глава 2

1. А кад се роди Исус у Витлејему Јудејскоме, за времена цара Ирода, а то дођу мудраци од истока у Јерусалим, и кажу:

2. Гдје је цар Јудејски што се родио? Јер смо видјели његову звијезду на истоку, и дошли смо да му се поклонимо.

3. Кад то чује цар Ирод, уплаши се, и сав Јерусалим с њим.

4. И сабравши све главаре свештеничке и књижевнике народне, питаше их: Гдје ће се родити Христос?

5. А они му рекоше: у Витлејему Јудејскоме; јер је тако пророк написао:

6. И ти Витлејеме, земљo Јудина! ни по чем нијеси најмањи у држави Јудиној; јер ће из тебе изићи человођа који ће спасти народ мој Израилља.

7. Онда Ирод тајно дозва мудраце, и испитиваше их кад се појавила звијезда.

8. И пославши их у Витлејем, рече: Идите и распитајте добро за дијете, па кад га нађете, јавите ми, да и ја идем да му се поклоним.

9. И они саслушавши цара, пођоше: а то и звијезда коју су видјели на истоку, иђаше пред њима док не дође и стаде од озго гдје бјеше дијете.

10. А кад видјеше звијезду гдје је стала, обрадоваше се веома великом радости.

11. И ушавши у кућу, видјеше дијете с Маријом матером његовом, и падоше, и поклонисхе му се; па отворише даре своје и дариваше га: златом, и тамјаном, и смирном.

12. И примивши у сну заповијест да се не враћају к Ироду, другијем путем отидоше у своју земљу.
13. А пошто они отиду, а то анђео Господњи јави се Јосифу у сну и каза му: устани, узми дијете и матер његову па бјежи у Мисир, и буди онамо док ти не кажем; јер ће Ирод тражити дијете да га погуби.
14. И он уставши узне дијете и матер његову ноћу и отиде у Мисир.
15. И би тамо до смрти Иродове: да се изврши што је Господ рекао преко пророка који говори: Из Мисира дозвах сина својега.
16. Тада Ирод кад видје да су га мудраци преварили, разгњеви се врло, и посла те побише сву дјецу по Витлејему и по свој околини његовој од двије године и ниже, по времену које је добро дознао од мудараца.
17. Тада се зби што је казао пророк Јеремија говорећи:
18. Глас у Тами чу се, плач, и ридање, и јаукање много: Рахила плаче за својом дјецом, и Неће да се утјешу, јер их нема.
19. А по смрти Иродовој, гле, анђео Господњи у сну јави се Јосифу у Мисиру.
20. И рече: устани, и узми дијете и матер његову и иди у земљу Израилеву; јер су изумрли који су тражили душу дјетињу.
21. И он уставши, узне дијете и матер његову, и дође у земљу Израилеву.
22. Али чувши да Архелај царује у Јудеји мјесто Ирода оца својега, побоја се онамо ићи; него примивши у сну заповијест, отиде у крајеве Галилејске.
23. И дошавши онамо, намјести се у граду који се зове Назарет, да се збуди као што су казали пророци да ће се Назарећанин назвати.

Глава 3

1. У оно пак доба дође Јован крститељ, и учаше у пустињи Јудејској.
2. И говораше: Покајте се, јер се приближи царство небеско.
3. Јер је то онај за кога је говорио пророк Исаија гдје каже: Глас онога што виче у пустињи: приправите пут Господу, и поравните стазе његове.
4. А Јован имаше хаљину од длаке камиље и појас кожан око себе; а храна његова бијаше скакавци и мед дивљи.
5. Тада излажаше к њему Јерусалим и сва Јудеја, и сва околина Јорданска,
6. И он их кршћаваше у Јордану, и исповиједаху гријехе своје.
7. А кад видје (Јован) многе фарисеје и садукееје гдје иду да их крсти, рече им: Пород аспидини! ко каза вама да бјежите од гњева који иде?
8. Родите дакле род достојан покајања.

9. И не мислите и не говорите у себи: имамо оца Аврама; јер вам кажем да може Бог и од камења овога подигнути дјецу Авраму.
10. Већ и сјекира код коријена дрвету стоји; свако дакле дрво које не рађа добра рода, сијече се и у огањ се баца.
11. Ја дакле кршћавам вас водом за покајање; а онај што иде за мном, јачи је од мене: ја нијесам достојан њему обуће понијети; он ће вас крстити Духом светијем и огњем.
12. Њему је лопата у руци његовој, па ће отријebити гумно своје, и скупиће пшеницу своју у житницу, а пљеву ће сажећи огњем вјечнијем.
13. Тада дође Исус из Галилеје на Јордан к Јовану да се крсти.
14. А Јован брањаше му говорећи: Ти треба мене да крстиш, а ти ли долазиш к мени?
15. А Исус одговори и рече му: Остави сад, јер тако нам треба испунити сваку правду. Тада Јован остави га.
16. И кртивши се Исус изиђе одмах из воде; и гле, отворише му се небеса, и видје Духа Божијега гдје силази као голуб и дође на њега.
17. И гле, глас с неба који говори: Ово је син мој љубазни који је по мојој вољи.

Глава 4

1. Тада Исуса одведе Дух у пустињу да га Ђаво куша.
2. И постивши се дана четрдесет и ноћи четрдесет, на пошљетку огладње.
3. И приступи к њему кушач и рече: Ако си син Божиј, реци да камење ово хљебови постану.
4. А он одговори и рече: Писано је: не живи човјек о самом хљебу, но о свакој ријечи која излази из уста Божијих.
5. Тада одведе га ђаво у свети град и постави га наврх цркве;
6. Па му рече: Ако си син Божиј, скочи доље; јер у писму стоји да ће анђелима својим заповједити за тебе, и узеће те на руке, да гдје не запнеш за камен ногом својом.
7. А Исус рече њему: Али и то стоји написано: немој кушати Господа Бога својега.
8. Опет узе га ђаво и одведе на гору врло високу, и показа му сва царства овога свијета и славу њихову;
9. И рече му: Све ово даћу теби ако паднеш и поклониш ми се.
10. Тада рече њему Исус: Иди од мене, сотоно; јер стоји написано: Господу Богу својему поклањај се и њему јединоме служи.
11. Тада остави га ђаво, и гле, анђели приступише и служажу му.

12. А кад чу Исус да је Јован предан, отиде у Галилеју.
13. И оставивши Назарет, дође и намјести се у Капернауму приморском на међи Завулоновој и Нефталимовој.
14. Да се збуди што је рекао Исaiја пророк говорећи:
15. Земља Завулонова и земља Нефталимова, на путу к мору с оне стране Јордана, Галилеја незнабожачка.
16. Људи који сједе у тами, видјеше видјело велико, и онима што сједе на страни и у сјену смртноме, засвијетли видјело.
17. Од тада поче Исус учити и говорити: Покајте се, јер се приближи царство небеско.
18. И идући покрај мора Галилејског видје два брата, Симона, који се зове Петар, и Андрију брата његова, гдје међу мреже у море, јер бијаху рибари.
19. И рече им: Хајдете за мном, и учинићу вас ловцима људскијем.
20. А они тај час оставише мреже и за њим отидоше.
21. И отишавши одатле, видје друга два брата, Јакова Зеведејева, и Јована брата његова, у лађи са Зеведејем оцем њиховијем гдје крпе мреже своје, и позва их.
22. А они тај час оставише лађу и оца својега и за њим отидоше.
23. И прохођаше по свој Галилеји Исус учећи по зборницама њиховијем, и проповиједајући јеванђелије о царству, и исцјељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.
24. И отиде глас о њему по свој Сирији, и приведоше му све болесне од различнијех болести и с различнијем мукама, и бијесне, и мјесечњаке, и узете, и исцијели их.
25. И за њим иђаше народа много из Галилеје, и из десет градова, и из Јерусалима, и Јудеје, и испреко Јордана.

Глава 5

1. А кад он видје народ, попе се на гору, и сједе, и приступише му ученици његови.
2. И отворивши уста своја, учаше их говорећи:
3. Благо сиромашнима духом, јер је њихово царство небеско;
4. Благо онима који плачу, јер ће се утјешити;
5. Благо кроткима, јер ће наслиједити земљу;
6. Благо гладнима и жеднима правде, јер ће се наситити;
7. Благо милостивима, јер ће бити помиловани;
8. Благо онима који су чистога срца, јер ће Бога видјети;

9. Благо онима који мир граде, јер ће се синови Божији назвати;
10. Благо прогнанима правде ради, јер је њихово царство небеско;
11. Благо вама ако вас узасрамоте и успрогоне и реку на вас свакојаке рђаве ријечи лажући, мене ради.
12. Радујте се и веселите се, јер је велика плата ваша на небесима, јер су тако прогнали пророке прије вас.
13. Ви сте со земљи; ако со обљутави, чим ће се осолити? Она већ неће бити ни за што, осим да се проспе на поље и да је људи погазе.
14. Ви сте видјело свијету; не може се град сакрити кад на гори стоји.
15. Нити се ужиже свијећа и меће под суд него на свијетњак, те свијетли свима који су у кући.
16. Тако да се свијетли ваше видјело пред људима, да виде ваша добра дјела, и славе оца нашега који је на небесима.
17. Не мислите да сам ја дошао да покварим закон или пророке: нијесам дошао да покварим, него да испуним.
18. Јер вам заиста кажем: докле небо и земља стоји, неће нестати ни најмањег слова или једне титле из закона док се све не изврши.
19. Ако ко поквари једну од ових најмањих заповијести, и научи тако људе, најмањи назваће се у царству небескоме; а ко изврши и научи, тај ће се велики назвати у царству небескоме.
20. Јер вам каже да ако не буде већа правда ваша него књижевника и фарисеја, нећете ући у царство небеско.
21. Чули сте како је казано старима: не убиј; јер, ко убије, биће крив суду.
22. А ја вам кажем да ће сваки који се гњеви на брата својега ни за што, бити крив суду; а ако ли ко рече брату својему: рака! биће крив скупштини; а ко рече: будало! биће крив паклу огњеном.
23. За то дакле ако принесеш дар свој к олтару, и ондје се опоменеш да брат твој има нешто на те,
24. Остави ондје дар свој пред олтаром, и иди прије те се помири с братом својим, па онда дођи и принеси дар свој
25. Мири се са супарником својим брзо, док си на путу с њим, да те супарник не преда судији, а судија да те не преда слуги и у тамницу да те не вргну.
26. Заиста ти кажем нећеш изићи оданде док не даш до пошљедњег динара.
27. Чули сте како је казано старима: не чини прељубе.
28. А ја вам кажем да сваки који погледа на жену са жељом, већ је учинио прељубу у срцу својему.
29. А ако те око твоје десно саблажњава, ископај га и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих него ли све тијело твоје да буде

бачено у пакао

30. И ако те десна твоја рука саблажњава, одсијечи је и баци од себе: јер ти је боље да погине један од удова твојих него ли све тијело твоје да буде бачено у пакао.

31. Тако је казано: ако ко пусти жену своју да јој да књигу распусну.

32. А ја вам кажем да сваки који пусти жену своју, осим за прељубу, наводи је те чини прељубу; и који пуштеницу узме, прељубу чини.

33. Још сте чули како је казано старима: не куни се криво, а испуни што си се Господу заклео.

34. А ја вам кажем: не куните се никако: ни небом, јер је пријестол Божиј;

35. Ни земљом, јер је подножје ногама његовијем; ни Јерусалимом, јер је град великога цара.

36. Ни главом својом не куни се, јер не можеш ни длаке једне бијеле или црне учинити.

37. Дакле нека буде ваша ријеч: да, да; не, не; а што је више од овога, ода зла је.

38. Чули сте да је казано: око за око, и зуб за зуб.

39. А ја вам кажем да се не браните ода зла, него ако те ко удари по десноме твом образу, обрни му и други

40. И који хоће да се суди с тобом и кошуљу твоју да узме, подај му и хаљину.

41. И ако те потјера ко један сахат, ти с њиме два.

42. Који иште у тебе, подај му; и који хоће да му узајмиш, не одреци му.

43. Чули сте да је казано: љуби ближњег својега, и мрзи на непријатеља својега.

44. А ја вам кажем: љубите непријатеље своје, благосиљајте оне који вас куну, чините добро онима који на вас мрзе, и молите се Богу за оне који вас гоне;

45. Да будете синови оца својега који је на небесима; јер он заповиједа своме сунцу, те обасјава и зле и добре, и даје дажд праведнима и неправеднима.

46. Јер ако љубите оне који вас љубе, какову плату имате? Не чине ли то и цариници?

47. И ако Бога називате само својој браћи, шта одвише чините? Не чине ли тако и незнабошци?

48. Будите ви дакле савршени, као што је савршен отац ваш небески.

Глава 6

1. Пазите да правду своју не чините пред људима да вас они виде; иначе плате немате од оца својега који је на небесима.
2. Кад дакле дајеш милостињу, не труди пред собом, као што чине лицемјери по зборницама и по улицама да их хвале људи. Заисто вам кажем: примили су плату своју.
3. А ти кад дајеш милостињу, да не зна лјевака твоја што чини десница твоја.
4. Тако да буде милостиња твоја тајна; и отац твој који види тајно, платиће теби јавно.
5. И кад се молиш Богу, не буди као лицемјери, који радо по зборницама и на раскршћу по улицама стоје и моле се да их виде људи. Заисто вам каже да су примили плату своју.
6. А ти кад се молиш, уђи у клијет своју, и затворивши врата своја, помоли се оцу својему који је у тајности, и отац твој који види тајно, платиће теби јавно.
7. А кад се молите, не говорите много, као незнабошци; јер они мисле да ће за многе ријечи своје бити услишени.
8. Ви дакле не будите као они; јер зна отац ваш шта вам треба прије молитве ваше.
9. Овако дакле молите се ви: Оче наш који си на небесима, да се свети име твоје;
10. Да дође царство твоје; да буде воља твоја и на земљи као на небу;
11. Хљоб наш потребни дај нам данас;
12. И опрости нам дугове наше као и ми што опраштамо дужницима својјем;
13. И не наведи нас у пропаст; но избави нас ода зла. Јер је твоје царство, и сила, и слава ва вијек. Амин.
14. Јер ако опраштате људима гријехе њихове, опростиће и вама отац ваш небески;
15. Ако ли не опраштате људима гријеха њиховијех, ни отац ваш неће опростити вама гријеха вашијех.
16. А кад постите, не будите жалосни као лицемјери; јер они начине блиједа лица своја да их виде људи гдје посте. Заисто вам кажем да су примили плату своју.
17. А ти кад постиш, намажи главу своју, и лице своје у њ,
18. Да те не виде људи гдје постиш, него отац твој који је у тајности! и отац твој који види тајно, платиће теби јавно.
19. Не сабирајте себи блага на земљи, гдје мољац и рђа квари, и гдје лупежи поткопавају и краду;
20. Него сабирајте себи благо на небу, гдје ни мољац ни рђа не квари, и гдје лупежи не поткопавају и не краду.

21. Јер гдје је ваше благо, ондје ће бити и срце ваше.
22. Свијећа је тијелу око. Ако дакле буде око твоје здраво, све ће тијело твоје свијетло бити.
23. Ако ли око твоје кварно буде, све ће тијело твоје тамно бити. Ако је дакле видјело што је у теби тама, а камо ли тама?
24. Нико не може два господара служити: јер или ће на једнога мрзити, а другога љубити; или једноме вољети, а за другог не марити. Не можете Богу служити и мамони.
25. За то вам каже: не брините се за живот свој, шта ћете јести, или шта ћете пити; ни за тијело своје, у што ћете се обући. Није ли живот претежнији од хране, и тијело од одијела?
26. Погледајте на птице небеске како не сију, нити жњу, ни сабирају у житнице; па отац ваш небески храни их. Нијесте ли ви много претежнији од њих?
27. А ко од вас бринући се може примакнути расту својему лакат један?
28. И за одијело што се бринете? Погледајте на љиљане у пољу како расту; не труде се, нити преду.
29. Али ја вам кажем да ни Соломун у свој својој слави не обуче се као један од њих.
30. А кад траву по пољу, која данас јест а сјутра се у пећ баца, Бог тако одијева; а камо ли вас, маловјерни?
31. Не брините се дакле говорећи: шта ћемо јести, или, шта ћемо пити, или, чим ћемо се одјенути?
32. Јер све ово незнабошци ишту; а зна и отац ваш небески да вама треба све ово.
33. Него иштите најприје царства Божијега, и правде његове, и ово ће вам се све додати.
34. Не брините се дакле за сјутра; јер сјутра бринуће се за се. Доста је сваком дану зла свога.

Глава 7

1. Не судите да вам се не суди;
2. Јер каквијем судом судите, онаковијем ће вам судити; и каковом мјером мјерите, онаком ће вам се мјерити.
3. А за што видиш трун у оку брата својега, а брвна у оку својему не осјећаш?
4. Или, како можеш рећи брату својему: стани да ти извадим трун из ока твојега; а ето брвно у оку твојему?
5. Лицемјере! извади најприје брвно из ока својега, па ћеш онда видјети извадити трун из ока брата својега.

6. Не дајте светиње псима; нити мећите бисера својега пред свиње, да га не погазе ногама својима, и вративши се не растргну вас.
7. Иштите, и даће вам се; тражите, и наћи ћете; куцајте, и отвориће вам се.
8. Јер сваки који иште, прима; и који тражи, налази; и који куца, отвориће му се.
9. Или који је међу вама човјек у кога ако заиште син његов хљеба камен да му да?
10. Или ако рибе заиште да му да змију?
11. Кад дакле ви, зли будући, умијете даре добре давати дјечи својој, колико ће више отац ваш небески дати добра онима који га моле?
12. Све дакле што хоћете да чине вама људи, чините и ви њима: јер је то закон и пророци.
13. Уђите на уска врата; јер су широка врата и широк пут што воде у пропаст, и много их има који њим иду.
14. Као што су уска врата, и тијесан пут што воде у живот, и мало их је који га налазе.
15. чувајте се од лажнијех пророка, који долазе к вама у одијелу овчијему, а унутра су вуци грабљиви.
16. По родовима њиховијем познаћете их. Еда ли се бере с трња грожђе, или с чичка смокве?
17. Тако свако дрво добро родове добре рађа, а зло дрво родове зле рађа.
18. Не може дрво добро родова злијех рађати, ни дрво зло родова добријех рађати.
19. Свако дакле дрво које не рађа рода добра, сијеку и у огањ бацају.
20. И тако дакле по родовима њиховијем познаће те их.
21. Неће сваки који ми говори: Господе! Господе! ући у царство небеско; но који чини по вољи оца мојега који је на небесима.
22. Многи ће рећи мени у онај дан: Господе! Господе! нијесмо ли у име твоје пророковали, и твојијем именом ђаволе изгонили, и твојијем именом чудеса многа творили?
23. И тада ћу им ја казати: никад вас нијесам знао; идите од мене који чините безакоње.
24. Сваки дакле који слуша ове моје ријечи и извршује их, казаћу да је као мудар човјек који сазида кућу своју на камену:
25. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и нападоше на кућу ону, и не паде; јер бјеше утврђена на камену.
26. А сваки који слуша ове моје ријечи а не извршује их, он ће бити као човјек луд који сазида кућу своју на пијеску:

27. И удари дажд, и дођоше воде, и дунуше вјетрови, и ударише у кућу ону, и паде, и распаде се страшно.

28. И кад сврши Исус ријечи ове, дивљаше се народ науци његовој.

29. Јер их учаше као онај који власт има, а не као књижевници.

Глава 8

1. А кад сиђе с горе, за њим иђаше народа много.

2. И гле, човјек губав дође и клањаше му се говорећи: Господе! ако хоћеш, можеш ме очистити.

3. И пруживши руку Исус, дохвати га се говорећи: Хоћу, очисти се. И одмах очисти се од губе.

4. И рече му Исус: Гледај, никому не казуј, него иди и покажи се свештенику, и принеси дар који је заповједио Мојсије ради свједочанства њима.

5. А кад уђе у Капернаум, приступи к њему капетан молећи га

6. И говорећи: Господе! слуга мој лежи дома узет, и мучи се врло.

7. А Исус рече му: Ја ћу доћи и исцијелићу га.

8. И капетан одговори и рече: Господе! нијесам достојан да под кров мој уђеш; него само реци ријеч, и оздравиће слуга мој.

9. Јер и ја сам човјек под власти, и имам под собом војнике, па рече једноме: иди, и иде; и другоме: дођи, и дође; и служи својему: учини то, и учини.

10. А кад чу Исус, удиви се и рече онима што иду за њим: Заиста вам кажем: ни у Израилу толике вјере не нађох.

11. И то вам кажем да ће многи од истока и запада доћи и сјешће за трпезу с Аврамом и Исаком, и Јаковом у царству небескоме:

12. А синови царства изгнаће се у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба.

13. А капетану рече Исус: Иди, и како си вјеровао нека ти буде. И оздрави слуга његов у тај час.

14. И дошавши Исус у дом Петров видје ташту његову гдје лежи и грозница је тресе.

15. И прихвати је за руку, и пусти је грозница, и уста, и служаше му.

16. А у вече доведоше к њему бијеснијех много, и изгна духове ријечју, и све болеснике исцијели:

17. Да се збуде што је казао Исаија пророк говорећи: Он немоћи наше узе, и болести понесе.

18. А кад видје Исус много народа око себе, заповједи ученицима својим да иду на ону страну.

19. И приступивши један књижевник рече му: Учителју! ја идем за тобом кудгод ти пођеш.
20. Рече њему Исус: Лисице имају јаме и птице небеске гнијезда; а син човјечиј нема гдје главе заклонити.
21. А други од ученика његовијех рече му: Господе! допусти ми најприје да идем да уповам оца својега.
22. А Исус рече њему: Хајде за мном, а остави нека мртви упогавају своје мртваце.
23. И кад уђе у лађу, за њим уђоше ученици његови.
24. И гле, олуја велика постаде на мору да се лађа покри валовима; _ а он спаваше.
25. И прикупивши се ученици његови пробудише га говорећи: Господе! избави нас, изгибосмо.
26. И рече им: За што сте страшљиви, маловјерни? Тада уставши запријети вјетровима и мору, и постаде тишина велика.
27. А људи чуде се говорећи: Ко је овај да га слушају и вјетрови и море?
28. А кад дође на ону страну у земљу Гергесинску, сretoше га два бијесна, који излазе из гробова, тако зла да не могаше нико проћи путем онијем.
29. И гле, повикаше: што је теби до нас, Исусе, сине Божиј? зар си дошао амо прије времена да мучиш нас?
30. А далеко од њих пасијаше велики крд свиња.
31. И ђаволи мољаху га говорећи: Ако нас изгониш, пошљи нас да идемо у крд свиња.
32. И рече им: Идите. И они изишавши отидоше у свиње. И гле, навали сав крд с бријега у море, и потопише се у води.
33. А свињари побјегоше; и дошавши у град казаше све, и за бијесне.
34. И гле, сав град изиђе на сусрет Исусу; и видјевши га молише да би отишао из њиховога краја.

Глава 9

1. И ушавши у лађу пријеђе и дође у свој град.
2. И гле, донесоше му зета који лежаше на одру. И видјевши Исус вјеру њихову рече узетоме: Не бој се, синко, опраштају ти се гријеси твоји.
3. И гле, неки од књижевника рекоше у себи: Овај хул на Бога.
4. И видећи Исус помисли њихове рече: За што зло мислите у срцима својијем?

5. Јер шта је лакше рећи: опраштају ти се гријеси; или рећи: устани и ходи?
6. Али да знате да власт има син човјечиј на земљи опраштати гријехе (тада рече узетоме): устани, узми свој одар и иди дома.
7. И уставши отиде дома.
8. А људи видећи чудеше се, и хвалише Бога, који је дао власт такову људима.
9. И одлазећи Исус оданде видје човјека гдје сједи на царини, по имену Матеја, и рече му: Хајде за мном. И уставши отиде за њим.
10. И кад јеђаше у кући, гле, многи цариници и грјешници дођоше и јеђаху с Исусом и с ученицима његовијем.
11. И видјевши то фарисеји говораху ученицима његовијем: За што с цариницима и грјешницима учитељ ваш једе и пије?
12. А Исус чувши то рече им: Не требају здрави љекара него болесни.
13. Него идите и научите се шта значи: милости хоћу, а не прилога. Јер ја нијесам дошао да зовем праведнике но грјешнике на покајање.
14. Тада приступише к њему ученици Јованови говорећи: За што ми и фарисеји постимо много, а ученици твоји не посте?
15. А Исус рече им: Еда ли могу сватови плакати док је с њима женик? Него ће доћи вријеме кад ће се отети од њих женик, и онда ће постити.
16. Јер нико не меће нове закрпе на стару хаљину; јер ће закрпа одадријети од хаљине, и гора ће рупа бити.
17. Нити се лјева вино ново у мјехове старе; иначе мјехови продру се и вино се пролије, и мјехови пропадну. Него се лјева вино ново у мјехове нове, и обоје се сачува.
18. Док он тако говораше њима, гле, кнез некакав дође и клањаше му се говорећи: Кћи моја сад умрије; него дођи и метни на њу руку своју, и оживљеће.
19. И уставши Исус за њим пође и ученици његови.
20. И гле, жена која је дванаест година боловала од течења крви приступи састраг и дохвати му се скута од хаљине његове.
21. Јер говораше у себи: Само ако се дотакнем хаљине његове, оздравићу.
22. А Исус обазревши се и видјевши је рече: Не бој се, кћери; вјера твоја помогла ти је. И оздрави жена од тога часа.
23. И дошавши Исус у дом кнежев и видјевши свираче и људе забуњене
24. Рече им: Одступите, јер дјевојка није умрла, него спава. И подсмјеваху му се.
25. А кад истјера људе, уђе, и ухвати је за руку, и уста дјевојка.

26. И отиде глас овај по свој земљи оној.
27. А кад је Исус одлазио оданде, за њим иђаху два слијепца вичући и говорећи: Помилуј нас, сине Давидов!
28. А кад дође у кућу, приступише к њему слијепци, и рече им Исус: Вјерујете ли да ја могу то учинити? А они му рекоше: Да, Господе.
29. Тада дохвати се очију њиховијех говорећи: По вјери вашој нека вам буде.
30. И отворише им се очи. И запријети им Исус говорећи: Гледајте да нико не дозна.
31. А они изишавши разгласише га по свој земљи оној.
32. Кад они пак изиђу, гле, доведоше к њему човјека нијема и бијесна.
33. И пошто изгна ђавола, проговори нијема. И дивљаше се народ говорећи: Нигда се тога није видјело у Израилу.
34. А фарисеји говораху: Помоћу кнеза ђаволског изгони ђаволе.
35. И прохођаше Исус по свијем градовима и селима учећи по зборницама њиховијем и проповиједајући јеванђелије о царству, и исцјељујући сваку болест и сваку немоћ по људима.
36. А гледајући људе сажали му се, јер бијаху сметени и расијани као овце без пастира.
37. Тада рече ученицима својијем: жетве је много, а посленика мало.
38. Молите се дакле господару од жетве да изведе посленике на жетву своју.

Глава 10

1. И дозававши својијех дванаест ученика даде им власт над духовима нечистијем да их изгоне, и да исцјељују од сваке болести и сваке немоћи.
2. А дванаест апостола имена су ова: први Симон, који се зове Петар, и Андрија брат његов; Јаков Заведејев, и Јован брат његов;
3. Филип, и Вартоломије; Тома, и Матеј цариник; Јаков Алфејев, и Левеј, прозвани Тадија;
4. Симон Кананит, и Јуда Искариотски, који га и предаде.
5. Овијех дванаест посла Исус и заповједи им говорећи: На пут незнабожаца не идите, и у град Самарјански не улазите;
6. Него идите к изгубљенијем овцама дома Израилјева.
7. А ходећи проповиједајте и казујте да се приближило царство небеско.
8. Болесне исцјељујте, губаве чистите, мртве дижите, ђаволе изгоните! за бадава сте добили, за бадава и дајите.
9. Не носите злата ни сребра ни мједи у појасима својијем,

10. Ни торбе на пут, ни двије хаљине ни обуће ни штапа; јер је посленик достојан свога дјела.
11. А кад у који град или село уђете, испитајте ко је у њему достојан, и ондје останите док не изиђете.
12. А улазећи у кућу назовите јој : мир кући овој.
13. И ако буде кућа достојна, доћи ће мир ваш на њу; а ако ли не буде достојна, мир ће се ваш к вама вратити.
14. А ако вас ко не прими нити послуша ријечи вашијех, излазећи из куће или из града онога отресите прах с ногу својијех.
15. Заисто вам кажем: лакше ће бити земљи Содомској и Гоморској у дан страшнога суда него ли граду онеме
16. Ето, ја вас шаљем као овце међу вукове; будите дакле мудри као змије и безазлени као голубови.
17. А чувајте се од људи; јер ће вас они предати судовима, и по зборницама својијем биће вас.
18. И пред властеље и цареве водиће вас мене ради за свједочанство њима и незнабошцима.
19. А кад вас предаду, не брините се како ћете или шта ћете говорити; јер ће вам се у онај час дати шта ћете казати.
20. Јер ви нећете говорити, него Дух оца нашега говориће из вас.
21. А предаће брат брата на смрт и отац сина; и устаће дјеца на родитеље и побиће их.
22. И сви ће мрзити на вас имена мојега ради; али који претрпи до краја благо њему.
23. А кад вас потјерају у једном граду, бјежите у други. Јер вам кажем заиста: нећете обићи градова Израилевијех док дође син човјечиј.
24. Нема ученика над учитеља својега ни слуге над господара својега.
25. Доста је ученику да буде као учитељ његов и служи као господар његов. Кад су домаћина назвали Веелзевулом, а камо ли домаће његове?
26. Не бојте их се дакле; јер нема ништа сакривено што се неће открити, ни тајно што се неће дознати.
27. што вам говорим у тами, казујте на виду; и што вам се шапће на уши, проповиједајте с кровова.
28. И не бојте се онијех који убијају тијело а душе не могу убити; него се бојте онога који може и душу и тијело погубити у паклу.
29. Не продају ли се два врапца за један динар? па ни један од њих не може пасти на земљу без оца нашега.
30. А вама је и коса на глави сва избројена.
31. Не бојте се дакле; ви сте бољи од много врабаца.

32. А који год призна мене пред људима, признаћу и ја њега пред оцем својим који је на небесима.
33. А ко се одрече мене пред људима, одрећи ћу се и ја њега пред оцем својим који је на небесима.
34. Не мислите да сам ја дошао да донесем мир на земљу; нијесам дошао да донесе мир него мач.
35. Јер сам дошао да раставим човјека од оца његова и кћер од матере њезине и снаху од свекрве њезине;
36. И непријатељи човјеку постаће домашњи његови.
37. Који љуби оца или матер већма него мене, није мене достојан; и који љуби сина или кћер већма него мене, није мене достојан.
38. И који не узме крста својега и не пође за мном, није мене достојан.
39. Који чува душу своју, изгубиће је; а који изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.
40. Који вас прима, мене прима; а који прима мене, прима онога који ме је послао.
41. Који прима пророка у име пророчко, плату пророчку примиће; а који прима праведника у име праведничко, плату праведничку примиће.
42. И ако ко напоји једнога од ових малијех само чашом студене воде у име ученичко, заиста вам кажем неће му плата пропасти.

Глава 11

1. И кад сврши Исус заповијести дванаесторици ученика својих, отиде оданде даље да учи и да проповиједа по градовима њиховим.
2. А Јован чувши у тамници дјела Христова посла двојицу ученика својих.
3. И рече му: Јеси ли ти онај што ће доћи, или другога да чекамо?
4. А Исус одговарајући рече им: Идите и кажите Јовану што чујете и видите:
5. Слијепи прогледају и хроми ходе, губави чисте се и глухи чују, мртви устају и сиромашнима проповиједа се јеванђелије.
6. И благо ономе који се не саблазни о мене.
7. А кад ови отидоше, поче Исус људима говорити о Јовану: шта сте изишли у пустињи да видите? Трску, коју љуља вјетар?
8. Или шта сте изишли да видите? човјека у меке хаљине обучена? Ето, који меке хаљине носе по царском дворима.
9. Или шта сте изишли да видите? Пророка? Да, ја вам кажем, и више од пророка.

10. Јер је ово онај за кога је писано: ето, ја шаљем анђела својега пред лицем твојијем, који ће приправити пут твој пред тобом.
11. Заиста вам кажем: ни један између рођенијех од жена није изишао већи од Јована крститеља; а најмањи у царству небескоме већи је од њега.
12. А од времена Јована крститеља до сад царство небеско на силу се узима, и силеције добијају га.
13. Јер су сви пророци и закон прорицали до Јована.
14. И ако хоћете вјеровати, он је олуја што ће доћи.
15. Који има уши да чује нека чује.
16. Али какав ћу казати да је овај род? Он је као дјеца која сједе по улицама и вичу својијем друговима
17. И говоре: свирасмо вам, и не играсте; жалисмо вам се, и не јаукасте.
18. Јер Јован дође, који ни једе ни пије, а они кажу: ђаво је у њему.
19. Дође син човјечиј, који и једе и пије, а они кажу: гле човјека изјелице и пијанице, друга цариницима и грјешницима. И оправдаше премудрост дјеца њезина.
20. Тада поче Исус викати на градове у којима су се догодила највећа чудеса његова, па се нијесу покајали.
21. Тешко теби, Хоразине! тешко теби, Витсаидо! Јер да су у Тиру и Сидону била чудеса која су била у вама, давно би се у врећи и у пепелу покајали.
22. Али вам кажем: Тиру и Сидону лакше ће бити у дан страшнога суда него вама.
23. И ти, Капернауме! који си се до небеса подигао до пакла ћеш пропасти: јер да су у Содому била чудеса што су у теби била, остао би до данашњег дана.
24. Али вам кажем да ће земљи Содомској лакше бити у дан страшнога суда него теби.
25. у то вријеме одговори Исус, и рече: Хвалим те, оче, Господе неба и земље, што си ово сакрио од премудријех и разумнијех а казао си простима.
26. Да, оче, јер је тако била воља твоја.
27. Све је мени предао отац мој, и нико не зна сина до отац; нити оца ко зна до син и ако коме син хоће казати.
28. Ходите к мени сви који сте уморни и натоварени, и ја ћу вас одморити.
29. Узмите јарам мој на себе, и научите се од мене; јер сам ја кротак и смјеран у срцу, и наћи ћете покој душама својијем,
30. Јер је јарам мој благ, и бреме је моје лако.

Глава 12

1. У то вријеме иђаше Исус у суботу кроз усјеве: а ученици његови огладњеше, и почеше тргати класје, и јести.
2. А фарисеји видјевши то рекоше му: Гле, ученици твоји чине што не ваља чинити у суботу.
3. А он рече им: Нијесте ли читали што учини Давид кад огладње, он и који бијаху с њим?
4. Како уђе у кућу Божију, и хљебове постављене поједе, којијех није ваљао јести њему ни омима што су били с њим, него самијем свештеницима?
5. Или нијесте читали у закону како у суботу свештеници у цркви суботу погане, па нијесу криви?
6. А ја вам кажем да је овдје онај који је већи од цркве.
7. Кад бисте пак знали шта је то: милости хоћу а не прилога, никад не бисте осуђивали правијех;
8. Јер је господар и од суботе син човјечиј.
9. И отишавши оданде дође у зборницу њихову.
10. И гле, човјек бијаше ту с руком сухом; и запиташе га говорећи: Ваља ли у суботу лијечити? да би га окривили.
11. А он рече им: Који је међу вама човјек који има овцу једну па ако она у суботу упадне у јаму неће је узети и извадити?
12. А колико ли је човјек претежнији од овце? Даклем ваља у суботу добро чинити.
13. Тада рече човјеку: Пружи руку своју. И пружи. И постаде здрава као и друга.
14. А фарисеји изишавши начинише вијећу о њему како би га погубили. Но Исус дознавши то уклони се оданде.
15. И за њим идоше људи многи, и исцијели их све.
16. И запријети им да га не разглашују:
17. Да се збуде што је казао Исаија пророк говорећи:
18. Гле, слуга мој, кога сам изабрао; љубазни мој, који је по вољи душе моје: метнућу дух свој на њега, и суд незнабошцима јавиће.
19. Неће се свађати ни викати, нити ће чути ко по распутицама гласа његова.
20. Трске стучене неће преломити, и свјештила запаљена неће угасити док правда не одржи побједе.
21. И у име његово уздаће се народи.

22. Тада доведоше к њему бијесна који бјеше нијем и слијеп; и исцијели га да нијеси и слије и стаде говорити и гледати.
23. И дивљаху се сви људи говорећи: Није ли ово Христос, син Давидов?
24. А фарисеји чувши то рекоше: Овај друкчије не изгони ђавола до помоћу Веелзевула кнеза ђаволскога.
25. А Исус знајући мисли њихове, рече им: Свако царство које се раздијели само по себи, опустјеће; и сваки град или дом који се раздијели сам по себи, пропаће.
26. И ако сотона сотону изгони, сам по себи раздијелио се; како ће дакле постати царство његово?
27. И ако ја помоћу Веелзевула изгоним ђаволе, синови ваши чијом помоћу изгоне? За то ће вам они бити судије.
28. А ако ли ја Духом Божијим изгоним ђаволе, дакле је дошло к вама царство небеско.
29. Или како може ко ући у кућу јакога и покућство његово отети, ако најприје не свеже јакога? и онда ће кућу његову оплијенити.
30. Који није са мном, против мене је; и који не сабира са мном, просипа.
31. За то вам кажем: сваки гријех и хула опростиће се људима; а на Духа светога хула неће се опростити људима.
32. И ако ко рече ријеч на сина човјечијега, опростиће му се; а који рече на Духа светога, неће му се опростити ни на овоме свијету ни на ономе.
33. Или усадите дрво добро, и род његов биће добар; или усадите дрво зло, и род његов зао биће; јер се по роду дрво познаје.
34. Породи аспидини! како можете добро говорити, кад сте зли? јер уста говоре од сувишка срца.
35. Добар човјек из добре клијети износи добро; а зао човјек из зле клијети износи зло.
36. А ја вам кажем да ће за сваку празну ријеч коју реку људи дати одговор у дан страшнога суда.
37. Јер ћеш се својијем ријечима оправдати, и својијем ћеш се ријечима осудити.
38. Тада одговорише неки од књижевника и фарисеја говорећи: учитељу! ми би ради од тебе знак видјети.
39. А он одговарајући рече им: Род зли и прељуботворни тражи знак; и неће му се дати знак осим знака Јоне пророка.
40. Јер као што је Јона био у трбуху китовом три дана и три ноћи: тако ће бити и син човјечиј у срцу земље три дана и три ноћи.
41. Ниневљани изаћи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер се покајаше Јонинијем учењем: а гле, овдје је већи од Јоне.

42. Царица јужна изићи ће на суд с родом овијем, и осудиће га; јер она дође с краја земље да слуша премудрост Соломунову: а гле, овдје је већи од Соломуна.
43. А кад нечисти дух изиђе из човјека, иде кроз безводна мјеста тражећи покоја, и не нађе га.
44. Онда рече: да се вратим у дом свој откуда сам изишао; и дошавши нађе празан, пометен и украшен.
45. Тада отиде и узме са собом седам другијех духова горијех од себе, и ушавши живе ондје; и буде потоње горе човјеку ономе од првога. Тако ће бити и овоме роду зломе.
46. Док он још говораше к људима, гле, мати његова и браћа његова стајаху на пољу и чекаху да говоре с њиме.
47. И неко му рече: Ево мати твоја и браћа твоја стоје на пољу, ради су да говоре с тобом.
48. А он одговори и рече ономе што му каза: Ко је мати моја, и ко су браћа моја?
49. И пруживши руку своју на ученике своје рече: Ето мати моја и браћа моја. Јер ко извршује вољу оца мојега који је на небесима, онај је брат мој и сестра и мати.

Глава 13

1. И онај дан изишавши Исус из куће сјеђаше код мора.
2. И сабраше се око њега људи многи, тако да мора ући у лађу и сјести; а народ сав стајаше по бријегу.
3. И оним казива много у причама говорећи: Гле, изиђе сијач да сије.
4. И кад сијаше, једна зрна падоше у крај пута, и дођоше птице и позобаше их;
5. А друга падоше на каменита мјеста, гдје не бијаше много земље, и одмах изникосе; јер не бијаше у дубину земље.
6. И кад обасја сунце, повенуше, и будући да немаху жила, посахнуше.
7. А друга падоше у трње, и нарасте трње, и подави их.
8. А друга падоше на земљу добру, и доношаху род једно по сто, а једно по шест, а једно по тридесет.
9. Ко има уши да чује нека чује.
10. И приступивши ученици рекоше му: За што им говориш у причама?
11. А он одговарајући рече им: Вама је дано да знате тајне царства небескога, а њима није дано.
12. Јер ко има, даће му се, и претећи ће му; а који нема, узеће му се и оно што има.

13. За то им говорим у причама, јер гледајући не виде, и чујући не чују нити разумију.
14. И збива се на њима пророчанство Исаијно, које говори: ушима ћете чути, и нећете разумјети; и очима ћете гледати, и нећете видјети.
15. Јер је одрвенило срце овијех људи, и ушима тешко чују, и очи су своје затворили да како не виде очима, и ушима не чују, и срце не разумију, и не обрете се да их исцијелим.
16. А благо вашијем очима што виде, и ушима вашијем што чују.
17. Јер вам каже заиста да су многи пророци и праведници жељели видјети што ви видите, и не видјеше; и чути што ви чујете, и не чуше.
18. Ви пак чујте причу о сијачу:
19. Свакоме који слуша ријеч о царству и не разумије, долази нечастиви и краде посијано у срцу његовом: то је око пута посијано.
20. А на камену посијано то је који слуша ријеч и одмах с радости прими је,
21. Али нема коријена у себи, него је непостојан, па кад буде до невоље или га потјерају ријечи ради, одмах удари на траг.
22. А посијано у трњу то је који слуша ријеч, но брига овога свијета и пријевара богатства загуше ријеч, и без рода остану.
23. А посијано на доброј земљи то је који слуша ријеч и разумије, који дакле и род рађа, и доноси један по сто, а један по шесет, а један по тридесет.
24. Другу причу каза им говорећи: Царство је небеско као човјек који посија добро сјеме у пољу својему,
25. А кад људи спаше, дође његов непријатељ и посија кукољ по пшеници, па отиде.
26. А кад ниче усјев и род донесе, онда се показа кукољ.
27. Тада дођоше слуге домаћинове и рекоше му: Господару! нијеси ли ти добро сјеме сијао на својој њиви? Откуда дакле кукољ?
28. А он рече им: непријатељ човјек то учини. А слуге рекоше му: хоћеш ли дакле да идемо да га почупамо?
29. А он рече: не; да не би чупајући кукољ почупали заједно с њиме пшеницу.
30. Оставите нека расте обоје заједно до жетве; и у вријеме жетве рећи ћу: саберите најприје кукољ, и свежите га у сноплје да га сажежем; а пшеницу свезите у житницу моју.
31. Другу причу каза им говорећи: Царство је небеско као зрно горушично које узме човјек и посије на њиви својој,
32. Које је истина најмање од свију сјемена али кад узрасте, веће је од свега поврћа, и буде дрво да птице небеске долазе, и сједају на његовијем гранама.

33. Другу причу каза им: Царство је небеско као квасац који узме жена и метне у три копање брашна док све не ускисне.
34. Све ово у причама говори Исус људима, и без приче ништа не говораше им:
35. Да се збуди што је рекао пророк говорећи: Отворићу у причама уста своја, казаћу сакривено од постања свијета.
36. Тада остави Исус људе, у дође у кућу. И приступише к њему ученици његови говорећи: Кажите нам причу о кукољу на њиви.
37. А он одговарајући рече им: Који сије добро сјеме оно је син човјечиј;
38. А њива је свијет; а добро сјеме синови су царства, а кукољ синови су зла;
39. А непријатељ који га је посијао, јест ђаво; а жетва је пошљедак овога вијека; а жетеоци су анђели.
40. Како што се дакле кукољ сабира, и огњем сажиге, тако ће бити на пошљетку овога вијека.
41. Послаће син човјечиј анђеле своје, и сабраће из царства његова све саблазни и који чине безакоње,
42. И бациће их у пећ огњену: ондје ће бити плач и шкргут зуба.
43. Тада ће се праведници засјати као сунце у царству оца својега. Ко има уши да чује нека чује.
44. Још је царство небеско као благо сакривено у пољу, које нашавши човјек сакри и од радости за то отиде и све што има, продаде и купи поље оно.
45. Још је царство небеско као човјек трговац који тражи добра бисера,
46. Па кад нађе једно многоцјено зрно бисера, отиде и продаде све што имаше и купи га.
47. Још је царство небеско као мрежа која се баци у море и заграби од сваке руке рибе;
48. Која кад се напуни, извукоше је на крај, и сједавши, избраше добре у судове, а зле бацише на поље.
49. Тако ће бити на пошљетку војска: изићи ће анђели и одлучиће зле од праведнијех.
50. И бациће их у пећ огњену: ондје ће бити плач и шкргут зуба.
51. Рече им Исус: Разумјесте ли све ово? Рекоше му: Да, Господе.
52. А он им рече: За то је сваки књижевник који се научио царству небескоме као домаћин који износи из клијети своје ново и старо.
53. И кад сврши Исус приче ове, отиде оданде.
54. И дошавши на постојбину своју, учаше их по зборницама њиховијем тако да му се дивљаху, и говораху: Откуд овоме премудрост ова и моћи?

55. Није ли ово дрводјељин син? не зове ли се мати његова Марија, и браћа његова Јаков, и Јосија, и Симон, и Јуда?

56. И сестре његове нијесу ли све код нас? Откуд њему ово све?

57. И саблажњаваху се о њега. А Исус рече им: Нема пророка без части осим на постојбини својој и у дому својему.

58. И не створи ондје чудеса многијех за невјерство њихово.

Глава 14

1. У то вријеме дође глас до Ирода четверовласника о Исусу:

2. И рече слугама својим: То је Јован крститељ; он устаде из мртвијех, и за то чини чудеса.

3. Јер Ирод ухвати Јована, свеза га и баци у тамницу Иродијаде ради жене Филипа брата својега.

4. Јер му говораше Јован: Не можеш ти ње имати.

5. И шћаше да га убије, али се побоја народа; јер га држаху за пророка.

6. А кад бијаше дан рођења Иродова, игра кћи Иродијадина пред њима и угоди Ироду.

7. За то и с кетвом обрече јој дати штагод заиште.

8. А она научена од матере своје: Дај ми, рече, овдје на кругу главу Јована крститеља.

9. И забрину се цар; али кетве ради и онијех који се гошћаху с њим, заповједи јој дати.

10. И посла те посјекоше Јована у тамници.

11. И донесоше главу његову на кругу, и дадоше дјевојци, и однесе је матери својој.

12. И дошавши ученици његови, узеше тијело његово и закопаше га; и дођоше Исусу те јавише.

13. И чувши Исус, отиде оданде у лађи у пусто мјесто на само. А кад то чуше људи, идоше за њим пјешнице из градова.

14. И изишавши Исус видје многи народ, и сажали му се за њих, и исцијели болеснике њихове.

15. А пред вече приступише к њему ученици његови, говорећи: Овдје је пусто мјесто, а доцкан је већ; отпусти народ нека иде у села да купи себи хране.

16. А Исус рече им: Не треба да иду; подајте им ви нека једу.

17. А они рекоше му: Немамо овдје до само пет хљебова и двије рибе.

18. А он рече: Донесите ми их овамо.

19. И заповједи народу да посједају по трави; па узе онијех пет хљебова и двије рибе, и погледавши на небо благослови, и преломивши даде ученицима својим, а ученици народу.
20. И једоше сви, и наситише се, и накупише комада што претече дванаест котарица пунијех.
21. А онијех што су јели бјеше људи око пет хиљада, осим жена и дјеце.
22. И одмах натјера Исус ученике своје да уђу у лађу и напријед да иду на ону страну док се отпусти народ.
23. И отпустивши народ, попе се на гору сам да се моли Богу. И у вече бијаше ондје сам.
24. А лађа бјеше насред мора у невољи од валова, јер бијаше противан вјетар.
25. А у четврту стражу ноћи отиде к њима Исус идући по мору.
26. И видјевши га ученици по мору гдје иде, поплашише се говорећи: То је утвара; и од страха повикаше.
27. А Исус одмах рече им говорећи : Не бојте се; ја сам, не плашите се.
28. А Петар одговарајући рече: Господе! ако си ти, реци ми да дођем к теби по води.
29. А он рече: Ходи. И изишавши из лађе Петар иђаше по води да дође к Исусу.
30. Но видећи вјетар велики уплаши се, и почевши се топити, повика говорећи: Господе, помагај!
31. И одмах Исус пруживши руку ухвати Петра, и рекне му: Маловјерни! за што се посумња?
32. И кад уђоше у лађу, преста вјетар.
33. А који бијаху у лађи приступише и поклонише му се говорећи: Ва истину ти си син Божиј.
34. И прешавши дођоше у земљу Генисаретску.
35. И познавши га људи из онога мјеста, послаше по свој оној околини, и донесоше к њему све болеснике.
36. И мољаху га да се само дотакну скута од његове :аљине; и који се дотакоше, оздравише.

Глава 15

1. Тада приступише к Исусу књижевници и фарисеји од Јерусалима говорећи:
2. За што ученици твоји преступају обичаје старијех? јер не умивају руку својих кад хљеб једу.

3. А он одговарајући рекне им: За што и ви преступате заповијест Божију за обичаје своје?
4. Јер Бог заповиједа говорећи: поштуј оца и матер; који опсује оца или матер смрћу да умре.
5. А ви кажете: ако који рече оцу или матери: прилог је чим бих ти ја могао помоћи.
6. Може и да не поштује оца својега или матере. И укидoste заповијест Божију за обичаје своје.
7. Лицемјерни! добро је за вас пророковао Исаија говорећи:
8. Ови људи приближавају се к мени устима својим, и уснама поштују ме; а срце њихово далеко стоји од мене.
9. Но залуду ме поштују учећи наукама и заповијестима људским.
10. И дозавши људе, рече им: Слушајте и разумијте.
11. Не погани човјека што улази у уста; него што излази из уста оно погани човјека.
12. Тада приступише ученици његови и рекоше му: Знаш ли да фарисеји чувши ту ријеч саблазнише се?
13. А он одговарајући рече: Свако дрво које није усадио отац мој небески, искоријениће се.
14. Оставите их: они су слијепи вођи слијепцима; а слијепец слијепца ако води; оба ће у јаму пасти.
15. А Петар одговарајући рече му: Кажи нам причу ову.
16. А Исус рече: Еда ли сте и ви још неразумни?
17. Зар још не знате да све што улази у уста у трбух иде, и избацује се на поље?
18. А што излази из уста од срца излази, и оно погани човјека;
19. Јер од срца излазе зле мисли, убиства, прељубе, курварства, крађе, лажна свједочанства, хуле на Бога.
20. И ово је што погани човјека, а неумивенијем рукама јести не погани човјека.
21. И изишавши оданде Исус отиде у крајеве Тирске и Сидонске.
22. И гле, жена Хананејка изиђе из онијех крајева, и повика к њему говорећи: Помилуј ме Господе сине Давидов! моју кћер врло мучи ђаво.
23. А он јој не одговори ријечи. И приступивши ученици његови мољаху га говорећи: Отпусти је, како виче за нама.
24. А он одговарајући рече: Ја сам послан само к изгубљенијем овцама дома Израилева.
25. А она приступивши поклони му се говорећи: Господе, помози ми!

26. А он одговарајући рече: Није добро узети од дјецe хљеб и бацити псима.
27. А она рече: Да, Господе! али и пси једу од мрва што падају с трпезе њиховијех господара.
28. Тада одговори Исус, и рече јој: О жено! велика је вјера твоја; нека ти буде како хоћеш. И оздрави кћи њезина од онога часа.
29. И отишавши Исус оданде, дође к мору Галилејском, и попевши се на гору, сједе ондје.
30. И приступише к њему људи многи који имаху са собом хромијех, слијепијех, нијемијех, узетијех и другијех многијех, и положише их к ногама Исусовијем, и исцијели их.
31. Тако да се народ дивљаше, видећи нијеме гдје говоре, узете здраве, хроме гдје иду, и слијепе гдје гледају; и хвалише Бога Израилева.
32. А Исус дозвавши ученике своје, рече: жао ми је овога народа, јер већ три дана стоје код мене и немају шта јести; а нијесам их рад отпустити гладне да не ослабе на путу.
33. И рекоше му ученици његови: Откуда нам у пустињи толики хљеб да се насити толики народ?
34. И рекне им Исус: Колико хљебова имате? А они рекоше: Седам, и мало рибице.
35. И заповједи народу да посједају по земљи.
36. И узевши онијех седам хљебова и рибе, и давши хвалу, преломи, и даде ученицима својијем, а ученици народу.
37. И једоше сви, и наситише се; и накупише комада што претече седам котарица пунијех.
38. А онијех што су јели бијаше четири хиљаде људи, осим жена и дјецe.
39. И отпустивши народ уђе у лађу, и дође у околине Магдаске.

Глава 16

1. И приступивши к њему фарисеји и садукеји, и кушајући га искаху да им покаже знак с неба.
2. А он одговарајући рече им: у вече говорите: биће ведро; јер је небо црвено.
3. И у јутро: данас ће бити и вјетар, јер је небо црвено и мутно. Лицемјери! лице небеско умијете познавати, а знаке времена не можете познати?
4. Род зли и курварски тражи знак, и знак неће му се дати осим знака Јоне пророка. И оставивши их отиде.
5. И полазећи ученици његови на ону страну заборавише узети хљеба.
6. А Исус рече им: чувајте се квасца фарисејскога и садукејског.

7. А они мишљаху у себи говорећи: То је што нијесмо хљеба узели.
8. А Исус разумјевши рече им: шта мислите у себи, маловјерни, што хљеба нијесте узели?
9. Зар још не разумијете нити памтите пет хљебова на пет хиљада, и колико котарица накуписте?
10. Ни седам хљебова на четири хиљаде, и колико котарица накуписте?
11. Како не разумијете да вам не рекох за хљебове да се чувате квасца фарисејскога и садужејског?
12. Тада разумјеше да не рече квасца хљебнога да се чувају, него науке фарисејске и садужејске.
13. А кад дође Исус у околинећесарије Филипове, питаше ученике своје говорећи: Ко говоре људи да је син човјечиј?
14. А они рекоше: Једни говоре да си Јован крститељ, други да си Илија, а други Јеремија, или који од пророка.
15. Рече им Исус: А ви шта мислите ко сам ја?
16. А Симон Петар одговори и рече: Ти си Христос, син Бога живога.
17. И одговарајући Исус рече му: Благо теби, Симоне сине Јонин! Јер тијело и крв нијесу теби то јавили, него отац мој који је на небесима.
18. А и ја теби кажем: Ти си Петар, и на овоме камену сазидаћу цркву своју, и врата паклена неће је надвладати.
19. И даћу ти кључеве од царства небескога: и што свежеш на земљи биће свезано на небесима; и што раздријешиси на земљи биће раздријешено на небесима.
20. Тада запријети Исус ученицима својијем да ником не казују да је он Христос.
21. Од тада поче Исус казивати ученицима својијем да њему ваља ићи у Јерусалим, и много пострадади од старјешина и од главара свештеничкијех и књижевника, и да ће га убити, и трећи дан да ће устати.
22. И узевши га Петар поче га одвраћати говорећи: Боже сачувај! то неће бити од тебе.
23. А он се обрнувши рече Петру: Иди од мене сотоно; ти си ми саблазан; јер не мислиш што је Божије него људско.
24. Тада Исус рече ученицима својијем: Ако ко хоће за мном ићи, нека се одрече себе, и узме крст свој и иде за мном.
25. Јер ко хоће своју душу да сачува, изгубиће је; а ако ко изгуби душу своју мене ради, наћи ће је.
26. Јер каква је корист човјеку ако сав свијет добије а души својој науди? или какав ће откуп дати човјек за своју душу?

27. Јер ће доћи син човјечиј у слави оца својега с анђелима својијем, и тада ће вратити свакоме по дјелима његовијем.

28. Заисто вам кажем: имају неки међу овима што стоје овдје који неће окусити смрти док не виде сина човјечијега гдје иде у царству својему.

Глава 17

1. И послије шест дана узе Исус Петра и Јакова и Јована брата његова, и изведе их на гору високу саме.

2. И преобрази се пред њима, и засја се лице његово као сунце а хаљине његове постадоше бијеле као цвијет.

3. И гле, указаше им се Мојсије и Илија, који с њим говораху.

4. А Петар одговарајући рече Исусу: Господе! добро нам је овдје бити; ако хоћеш да начинимо овдје три сјенице: теби једну, а Мојсију једну, а једну Илији.

5. Док он још говораше, гле, облак сјајан заклони их, и гле, глас из облака говорећи: Ово је син мој љубазни, који је по мојој вољи; њега послушајте.

6. И чувши ученици падоше ничице, и уплашише се врло.

7. И приступивши Исус дохвати их се, и рече: устаните, и не бојте се.

8. А они подигнувши очи своје никога не видјеше до Исуса сама.

9. И силазећи с горе заповједи им Исус говорећи: Ником не казујте што сте видјели док син човјечиј из мртвијех не устане.

10. И запиташе га ученици његови говорећи: За што дакле књижевници кажу да Илија најприје треба да дође?

11. А Исус одговарајући речи им: Илија ће доћи најприје и уредити све.

12. Али вам кажем да је Илија већ дошао, и не познаше га; него учинише с њиме шта хтјеше: тако и син човјечиј треба да пострада од њих.

13. Тада разумјеше ученици да им говори за Јована крститеља.

14. И кад дођоше к народу, приступи к њему човјек клањајући му се

15. И говорећи: Господе! помилуј сина мојега; јер о мијени бјесни и мучи се врло; јер много пута пада у ватру, и много пута у воду.

16. И доведох га ученицима твојијем, и не могаше га исцијелити.

17. А Исус одговарајући рече: о роде невјерни и покварени! докле ћу бити с вама? докле ћу вас трпљети? Доведите ми га амо.

18. И запријети му Исус; и ђаво изиђе из њега; и оздрави момче од онога часа.

19. Тада приступише ученици к Исусу и на само рекоше му: За што га ми не могасмо изгнати?

20. А Исус рече им: За невјерство ваше. Јер вам кажем заиста: ако имате вјере колико зрно горушично, рећи ћете гори овој: пријеђи одавде тамо, и пријеђи ће, и ништа неће вам бити немогуће.
21. А овај се род изгони само молитвом и постом.
22. А кад су ходили по Галилеји, рече им Исус: Предаће се син човјечиј у руке људске;
23. И убиће га, и трећи дан устаће. И невесели бијаху врло.
24. А кад дођоше у Капернаум, приступише к Петру они што купе дидрахме, и рекоше: Зар ваш учитељ неће дати дидрахме?
25. Петар рече: Хоће. И кад уђе у кућу, претече га Исус говорећи: шта мислиш Симоне? Цареви земаљски од кога узимају порезе и хараче или од својијех синова или од туђијех?
26. Рече њему Петар: Од туђијех. Рече му Исус. Дакле не плаћају синови.
27. Али да их не саблазнимо, иди на море, и баци удицу, и коју прву ухватиш рибу, узми је; и кад јој отвориш уста наћи ћеш статир; узми га те им подај за ме и за се.

Глава 18

1. У тај час приступише ученици к Исусу говорећи: ко је дакле највећи у царству небескоме?
2. И дозво Исус дијете, и постави га међу њих,
3. И рече им: Заиста вам каже, ако се не повратите и не будете као дјеца, нећете ући у царство небеско.
4. Који се дакле понизи као дијете ово, онај је највећи у царству небескоме.
5. И који прими таково дијете у име моје, мене прима.
6. А који саблазни једнога од овијех малијех који вјерују мене, боље би му било да се објеси камен воденични о врату његову, и да потоне у дубину морску.
7. Тешко свијету од саблазни; јер је потребно да дођу саблазни; али тешко оном човјеку кроз кога долази саблазан.
8. Ако ли те рука твоја или нога твоја саблажњава, одсијечи је и баци од себе: боље ти је ући у живот хрому или кљасту, него ли с двије руке и двије ноге да те баце у огањ вјечни
9. И ако те око твоје саблажњава, извади га и баци од себе: боље ти је с једнијем оком у живот ући, него с два ока да те баце у пакао огњени.
10. Гледајте да не презрете једнога од малијех овијех; јер вам кажем да анђели њихови на небесима једнако гледају лице оца мојега небескога.
11. Јер син човјечиј дође да изнађе и спасе изгубљено.

12. што вам се чини? Кад има један човјек сто оваца па зађе једна од њих, не остави ли он деведесет и девет у планини, и не иде да тражи ону што је зашла?
13. И ако се догоди да је нађе, заиста вам каже да се њој више радује него онима деведесет и девет што нијесу зашле.
14. Тако није воља оца нашега небескога да погине један од оввијех малијех.
15. Ако ли ти сагријеши брат твој, иди и покарај га међу собом и њим самијем; ако те послуша, добио си брата својега.
16. Ако ли те не послуша, узми са собом још једнога или двојицу да све ријечи остану на устима два или три свједока.
17. Ако ли њих не послуша, кажи цркви; а ако ли не послуша ми цркве, да ти буде као незнабожац и цариник.
18. Јер вам кажем заиста: штогод свежете на земљи биће свезано на небу, и штогод раздријешите на земљи биће раздријешено на небу.
19. Још вам кажем заиста: ако се два од вас сложе на земљи у чему му драго, за што се узмоле, даће им отац мој који је на небесима.
20. Јер гдје су два или три сабрани у име моје ондје сам ја међу њима.
21. Тада приступи к њему Петар и рече: Господе! колико пута ако ми сагријеши брат мој да му опростим? до седам пута?
22. Рече њему Исус: Не велим ти до седам пута, него до седам пута седамдесет.
23. За то је царство небеско као човјек цар који намисли да се прорачуни са својијем слугама.
24. И кад се поче рачунати, доведоше му једнога дужника од десет хиљада таланта.
25. И будући да немаше чим платити, заповједи господар његов да га продаду, и жену његову и дјецу, и све што има; и да му се плати.
26. Но слуга тај паде и клањаше му се говорећи: Господару! причекај ме, и све ћу ти платити.
27. А господару се сажали за тијем слугом, пусти га и дуг опрости му.
28. А кад изиђе слуга тај, нађе једнога од својијех другара који му је дужан сто гроша и ухвативши га дављаше говорећи: дај ми што си дужан.
29. Паде другар његов пред ноге његове и мољаше га говорећи: причекај ме, и све ћу ти платити.
30. А он не хтје, него га одведе и баци у тамницу док не плати дуга.
31. Видјевши пак другари његови тај догађај жао им би врло, и отишавши казаше господару својему сав догађај.

32. Тада га дозвола господар његов, и рече му: зли слуго! сав дуг онај опростих теби, јер си ме молио.
33. Није ли требао да се и ти смилујеш на свога другара, као и ја на те што се смиловах?
34. И разгњеви се господар његов, и предаде га мучитељима док не плати сав дуг свој.
35. Тако ће отац мој небески учинити вама, ако не опростите сваки брату својему од срца својих.

Глава 19

1. И кад сврши Исус ријечи ове, отиде из Галилеје, и дође у околине Јудејске преко Јордана.
2. И за њим идоше људи многи и исцијели их ондје.
3. И приступише к њему фарисеји да га кушају, и рекоше му: Може ли човјек пустити жену своју за сваку кривицу?
4. А он одговарајући рече им: Нијесте ли читали да је онај који је у почетку створио човјека мужа и жену створио их?
5. И рече: За то оставиће човјек оца својега и матер, и прилијепиће се к жени својој, и биће двоје једно тијело.
6. Тако нијесу више двоје, него једно тијело; а што је Бог саставио човјек да не раставља.
7. Рекоше му: За што дакле Мојсије заповиједа да се да књига распусна, и да се пусти?
8. Рече им: Мојсије је вама допустио по тврђи вашег срца пуштати своје жене; а из почетка није било тако.
9. Него ја вам кажем: ако ко пусти своју жену, осим за курварство, и ожени се другом, чини прељубу; и који узме пуштеницу чини прељубу.
10. Рекоше му ученици његови: Ако је тако човјеку са женом, није се добро женити.
11. А он рече им: Не могу сви примити тијех ријечи до они којима је дано.
12. Јер има ушкопљеника који су се тако родили из утробе материне; а има ушкопљеника које су људи ушкопили; а има ушкопљеника који су сами себе ушкопили царства ради небескога. Ко може примити нека прими.
13. Тада приведоше к њему дјецу да метне руке на њих, и да се помоли Богу; а ученици забрањиваху им.
14. А Исус рече им: Оставите дјецу, и не забрањујте им долазити к мени; јер је таковијех царство небеско.
15. И метнувши на њих руке отиде оданде.

16. И гле, неко приступивши рече му: учитељу благи! какво ћу добро да учиним да имам живот вјечни?
17. А он рече му: што ме зовеш благијем? Нико није благ осим једнога Бога. А ако желиш ући у живот, држи заповијести.
18. Рече му: Које? А Исус рече: Да не убијеш; не чиниш прељубе; не украдеш; не свједочиш лажно;
19. Поштуј оца и матер: и љуби ближњега свога као самог себе.
20. Рече му младић: Све сам ово сачувао од младости своје; шта ми још треба?
21. Рече му Исус: Ако хоћеш савршен да будеш, иди продај све што имаш и подај сиромасима; и имаћеш благо на небу; па хајде за мном.
22. А кад чу младић ријеч, отиде жалостан; јер бијаше врло богат.
23. А Исус рече ученицима својијем: Заиста вам кажем да је тешко богатоме ући у царство небеско.
24. И још вам кажем: лакше је камили проћи кроз иглене уши него ли богатоме ући у царство Божије.
25. А кад то чуше ученици, дивљаху се врло говорећи: Ко се дакле може спасти?
26. А Исус погледавши на њих рече им: Људима је ово немогуће, а Богу је све могуће.
27. Тада одговори Петар и рече му: Ето ми смо оставили све и за тобом идемо; шта ће дакле бити нама?
28. А Исус рече им: Заиста вам кажем да ћете ви који идете за мном, у другом рођењу, кад сједе син човјечиј на пријестолу славе своје, сјешћете и ви на дванаест пријестола и судити над дванаест кољена Израилјевијех.
29. И сваки, који остави куће, или браћу, или сестре, или оца, или матер, или жену, или дјецу, или земљу, имена мојега ради, примиће сто пута онолико, и добиће живот вјечни.
30. Али ће многи први бити пошљедњи и пошљедњи први.

Глава 20

1. Јер је царство небеско као човјек домаћин који у јутру рано изиђе да најима посленике у виноград свој.
2. И погодивши се с посленицима по грош на дан посла их у виноград свој.
3. И изишавши у трећи сахат, видје друге гдје стоје на чаршији _ беспослени,
4. И њима рече: идите и ви у мој виноград, и што буде право даћу вам.
5. И они отидоше. И опет изишавши у шести и девети сахат, учини тако.

6. И у једанаести сахат изишавши, нађе друге гдје стоје беспослени, и рече им: што стојите овдје вас дан беспослени?
7. Рекоше му: нико нас не најми. Рече им: идите и ви у мој виноград, и што буде право примићете.
8. А кад би увече, рече господар од винограда к приставу својему: дозови посленике и подај им плату почевши од пошљедњијех до првијех.
9. И дошавши који су у једанаести сахат најмљени примише по грош.
10. А кад дођоше први, мишљаху да ће више примити: и примише и они по грош.
11. И примивши викаху на господара
12. Говорећи: Ови пошљедњи један сахат радише, и изједначи их с нама који смо се читав дан мучили и горјели.
13. А он одговарајући рече једноме од њих: пријатељу! ја теби не чиним криво; нијеси ли погодио са мном по грош?
14. Узми своје па иди; а ја хоћу и овоме пошљедњему да дам као и теби.
15. Или зар ја нијесам властан у својему чинити шта хоћу? Зар је око твоје зло што сам ја добар?
16. Тако ће бити пошљедњи први и први пошљедњи; јер је много званијех а мало избранијех.
17. И пошавши Исус у Јерусалим узе на само дванаест ученика на путу, и рече им:
18. Ево иде у Јерусалим, и син човјечиј биће предан главарима свештеничкијем и књижевницима; и осудиће га на смрт;
19. И предаће га незнабошцима да му се ругају и да га бију и разапну; и трећи дан устаће.
20. Тада приступи к њему мати синова Зеведејевих са својијем синовима клањајући му се и молећи га за нешто.
21. А он јој рече: шта хоћеш? Рече му: Заповједи да сједу ова моја два сина, један с десне стране теби, а један с лијеве стране теби, у царству твојему.
22. А Исус одговарајући рече: Не знате шта иштете; можете ли пити чашу коју ћу ја пити, и крстити се крштењем којијем се ја крстим? Рекоше му: Можемо.
23. И рече им: чашу дакле моју испићете, и крстићете се крштењем којијем се ја крстим; аи да сједете с десне стране мени и слијеве, не могу ја дати, него коме је уготовио отац мој.
24. И кад чуше осталијех десет ученика, расрдише се на та два брата.
25. А Исус дозававши их рече: Знате да кнезови народни заповиједају народу, и поглавари управљају њим.

26. Али међу вама да не буде тако; него који хоће да буде већи међу вама, да вам служи.
27. И који хоће међу вама да буде први, да вам буде слуга.
28. Као што ни син човјечиј није дошао да му служе, него да служи и да душу своју у откуп да за многе.
29. И кад је излазио из Јерихона за њим иде народ многи.
30. И гле, два слијепца сјеђаху крај пута, у чувши да Исус пролази повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!
31. А народ пријеђаше им да ућуте; а они још већма повикаше говорећи: Помилуј нас Господе, сине Давидов!
32. И оставивши се Исус дозво их, и рече: шта хоћете да вам учиним?
33. Рекоше му: Господе, да се отворе очи наше.
34. И смилова се Исус, и дохвати се очију њиховијех и одмах прогледаше очи њихове, и отидоше за њим.

Глава 21

1. И кад се приближише к Јерусалиму и дођоше у Витфагу к Маслинској гори, онда Исус посла два ученика
2. Говорећи им: Идите у село што је према вама, и одмах ћете наћи магарицу привезану и магаре с њом; одријешите је и доведите ми.
3. И ако вам ко рече што, кажите да они требају Господу; и одмах ће их послати.
4. А ово је све било да се збуди што је казао пророк говорећи:
5. Кажите кћери Сионовој: ево цар твој иде теби кротак, и јаше на магарцу, и магарету сину магаричину.
6. И ученици отидоше, и учинивши како им заповједи Исус
7. Доведоше магарицу и магаре, и метнуше на њих хаљине своје, и посадише га на њих.
8. А људи многи простријеше хаљине своје по путу; а други резаху грање од дрвета и простираху по путу.
9. А народ који иђаше пред њим и за њим, викаше говорећи: Осана сину Давидову! благословен који иде у име Господње! Осана на висини!
10. И кад он уђе у Јерусалим, узбуни се сав град говорећи: Ко је то?
11. А народ говораше: Ово је Исус пророк из Назарета Галилејскога.
42. И уђе Исус у цркву Божију, и изгна све који продаваху и куповаху по цркви, и испремета трпезе онијех што мијењаху новце, а клупе онијех што продаваху голубове.
13. И рече им: у писму стоји: дом мој дом молитве нека се зове; а ви начинисте од њега пећину хајдучку.

14. И приступише к њему хроми и слијепи у цркви, и исцијели их.
15. А кад видјеше главари свештенички и књижевници чудеса што учини, и дјецу гдје вичу у цркви и говоре: Осана сину Давидову, расрдише се.
16. И рекоше му: чујеш ли што ови говоре? А Исус рече им: Да! Зар нијесте никад читали: из уста мале дјецe и која сисају начинио си себи хвалу?
17. И оставивши их изиђе на поље из града у Витанију, и заноћи ондје.
18. А у јутру враћајући се у град огладње.
19. И угледавши смокву једну крај пута дође к њој, и не нађе ништа на њој до лишћа сама, и рече јој: Да никад на теби не буде рода до вијека. И одмах усахну смоква.
20. И видјевши то ученици дивише се говорећи: Како одмах усахну смоква!
21. А Исус одговарајући рече им: Заиста вам каже: ако имате вјеру и не посумњате, не само смоквено учинићете, него и гори овој ако речете: дигни се и баци се у море, биће.
22. И све што узистете у молитви вјерујући, добићете.
23. И кад дође у цркву и стаде учити, приступише к њему главари свештенички и старјешине народне говорећи: Каквом власти то чиниш? И ко ти даде власт ту?
24. А Исус одговарајући рече им: И ја ћу вас упитати једну ријеч, коју ако ми кажете, и ја ћу вама казати каквом власти ово чиним.
25. Крштење Јованово откуда би? Или с неба, или од људи? А они помишљаваху у себи говорећи: Ако речемо: с неба, рећи ће нам: за што му дакле не вјеровасте?
26. Ако ли речемо: од људи, бојимо се народа; јер сви Јована држаху за пророка.
27. И одговарајући Исусу рекоше: Не знамо. Рече и он њима: Ни ја вама нећу казати каквом власти ово чиним.
28. шта вам се чини? човјек неки имаше два сина; и дошавши к првоме рече: сине! иди данас ради у винограду моме.
29. А он одговарајући рече: нећу; а послије се раскаја и отиде.
30. И приступивши к другоме рече тако. А он одговарајући рече: хоћу, господару; и не отиде.
31. Који је од ове двојице испунио вољу очину? Рекоше му: Први. Рече им Исус: Заиста вам кажем да ће цариници и курве прије вас ући у царство Божије.
32. Јер дође к вама Јован путем праведнијем, и не вјеровасте му; а цариници и курве вјероваше му; и ви пошто видјесте то, не раскајасте се да му вјерујете.

33. Другу причу чујте: бијаше човјек домаћин који посади виноград, и огради га плотом, и ископа у њему пивницу, и начини кулу, и даде га виноградарима, и отиде.
34. А кад се приближи вријеме родовима, посла слуге своје к виноградарима да приме родове његове.
35. И виноградарии похватавши слуге његове једнога избише, а једнога убише, а једнога засуше камењем.
36. Опет посла друге слуге, више него прије, и учинише им тако исто.
37. А по том посла к њима сина својега говорећи: но стидјеће се сина мојега.
38. А виноградарии видјевши сина рекоше међу собом: ово је нашљедник; ходите да га убијемо, и да нама остане достојање његово.
39. И ухватише га, па изведоше на поље из винограда, и убише.
40. Кад дође дакле господар од винограда шта ће учинити виноградарима онијем?
41. Рекоше му: Злочинце ће злом смрти поморити; а виноград даће другијем виноградарима, који ће му давати родове у своје вријеме.
42. Рече им Исус: Зар нијесте никад читали у писму: камен који одбацише зидари, онај поста глава од угла; то би од Господа и дивно је у вашијем очима.
43. За то вам каже да ће се од вас узети царство Божије, и даће се народу који његове родове доноси.
44. И ко падне на овај камен разбиће се; а на кога он падне сатрће га.
45. И чувши главари свештенички и фарисеји приче његове разумјеше да за њих говори.
46. И гледаху да га ухвате, али се побојаше народа, јер га држаху за пророка.

Глава 22

1. И одговарајући Исус опет рече им у причама говорећи: Царство је небеско као човјек цар који начини свадбу сину својему.
3. И посла слуге своје да зову званице на свадбу; и не хтјеше доћи
4. Опет посла друге слуге говорећи: кажите званицама: ево сам објед свој уготовио, јунци моји и храњеници поклани су, и све је готово; дођите на свадбу.
5. А они не маривши отидоше овај у поље своје, а овај к трговини својој.
6. А остали ухватише слуге његове, наружише их. и побише их.
7. И кад то чу цар онај, разгњеви се и пославши војску своју погуби крвнике оне, и град њихов запали.

8. Тада рече слугама својима: свадба је дакле готова, а званице не бише достојне,
9. Идите дакле на раскршћа и кога год нађете, дозовите на свадбу.
10. И изишавши слуге оне на раскршћа сабраше све које нађоше, зле и добре; и столови напунише се гостију.
11. Изишавши пак цар да види госте угледа ондје човјека необучена у свадбено рухо;
12. И рече му: пријатељу! како си дошао амо без свадбенога руха? а он оћутје.
13. Тада рече цар слугама: свежите му руке и ноге, па га узмите те баците у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба.
14. Јер су многи звани, али је мало избранијех.
15. Тада отидоше фарисеји и начинише вијећу како би га ухватили у ријечи.
16. И послаше к њему ученике своје с Иродовцима, те рекоше: учитељу! знамо да си истинит, и путу Божијему заиста учиш, и не мариш ни за кога, јер не гледаш ко је ко.
17. Кажи нам дакле што мислиш ти? треба ли дати харач ћесару или не?
18. Разумјевши Исус лукавство њихово рече: што ме кушате, лицемјери?
19. Покажите ми новац харачки. А они донесоше му новац.
20. И рече им: чиј је образ овај и натпис?
21. И рекоше му: ћесарев. Тада рече им: Подајте дакле ћесарево ћесару, и Божије Богу.
22. И чувши дивише се, и оставивши га отидоше.
23. Тај дан приступише к њему садукееји који говоре да нема васкрсенија, и упиташе га
24. Говорећи: учитељу! Мојсије рече: ако ко у мре без дјеце, да узме брат његов жену његову и да подигне сјеме брату својему.
25. у нас бјеше седам браће; и први оженивши се умрије, и не имавши породе остави жену своју брату својему.
26. А тако и други, и трећи, тја до седмога.
27. А послје свију умрије и жена.
28. О васкрсенију дакле кога ће од седморице бити жена? јер је за свима била.
29. А Исус одговарајући рече им: Варате се, не знајући писма ни силе Божије.
30. Јер о васкрсенију нити ће се женити ни удавати; него су као анђели Божији на небу.

31. А за васкрсеније мртвијех нијесте ли читали што нам је рекао Бог говорећи:
32. Ја сам Бог Аврамов, и Бог Исаков. и Бог Јаковљев? Није Бог Бог мртвијех, него живијех.
33. И чувши народ дивљаше се науци његовој.
34. А фарисеји чувши да посрами садужеје сабраше се заједно.
35. И упита један од њих законик кушајући га и говорећи:
36. Учитељу! која је заповијест највећа у закону?
37. А Исус рече му: Љуби Господа Бога својега свијем срцем својим, и свом душом својом, и свом мисли својом.
38. Ово је прва и највећа заповијест.
39. А друга је као и ова: љуби ближега својег као самога себе.
40. О овима двјема заповијестима виси сав закон и пророци.
41. А кад се сабраше фарисеји, упита их Исус
42. Говорећи: шта мислите за Христа, чиј је син? Рекоше му: Давидов.
43. Рече им: Како дакле Давид њега духом назива Господом говорећи:
44. Рече Господ Господу мојему: сједи мени с десне стране, док положим непријатеље твоје подножје ногама твојима?
45. Кад дакле Давид назива њега Господом, како му је син?
46. И нико му не могаше одговорити ријечи; нити смијаше ко од тога дана да га запита више.

Глава 23

1. Тада Исус рече к народу и ученицима својима
2. Говорећи: На Мојсијеву столицу сједоше књижевници и фарисеји.
3. Све дакле што вам рекну да држите, држите и творите; али што они чине не чините; јер говоре а не чине.
4. Него вежу бремена тешка и незгодна за ношење, и товаре на плећа људска; а прстом својим неће да их прихвате.
5. А сва дјела своја чине да их виде људи; раширују своје амајлије, и граде велике скуте на хаљинама својима.
6. И траже зачеље на гозбама и прва мјеста по зборницама,
7. И да им се клања по улицама, и да их људи зову: рави! рави!
8. А ви се не зовите рави; јер је у вас један рави Христос, а ви сте сви браћа.

9. И оцем не зовите никога на земљи; јер је у вас један отац који је на небесима.
10. Нити се зовите учитељи; јер је у вас један учитељ Христос.
11. А највећи између вас да вам буде слуга.
12. Јер који се подиже, понизиће се, а који се понижује, подигнуће се.
13. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што затворате царство небеско од људи; јер ви не улазите нити дате да улазе који би хтјели.
14. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што једете куће удовичке, и лажно се Богу молите дуго; за то ћете већма бити осуђени.
15. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што преходите море и земљу да би присвојили јединога, и кад га присвојите, чините га сином пакленијем у двоје већијем од себе.
16. Тешко вама вођи слијепи који говорите: ако се ко куне црквом ништа је; ако се куне златом црквенијем крив је.
17. Будале слијепе! шта је веће, или злато, или црква која злато освети?
18. И ако се ко куне олтаром ништа је то, а који се куне даром који је на њему крив је.
19. Будале слијепе! шта је веће, или дар, или олтар који дар освети?
20. Који се дакле куне олтаром, куне се њим и свијем што је на њему.
21. И који се куне црквом, куне се њом и омијем који живи у њој.
22. И који се куне небом, куне се пријестолом Божијем и онијем који сједи на њему.
23. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што дајете десетак од метвице и од копра и од кима, а остависте што је најпретежније у закону: правду и милост и вјеру; а ово је требало чинити и оно не остављати.
24. Вођи слијепи који оцјеђујете комарца а камилу прождирете.
25. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што чистите споља чашу и здјелу а изнутра су пуне грабежа и неправде.
26. Фарисеју слијепи! очисти најприје изнутра и здјелу да буде и споља чиста.
27. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што сте као окречени гробови, који се споља виде лијепи а унутра су пуни костију мртвачкијех и сваке нечистоте.
28. Тако и ви споља се показујете људима праведни, а изнутра сте пуни лицемјерја и безакоња.
29. Тешко вама књижевници и фарисеји, лицемјери, што зидате гробове пророцима и красите раке праведника.

30. И говорите: да смо ми били у вријеме својих отаца, не бисмо с њима пристали у крв пророка.
31. Тијем само свједочите за себе да сте синови онијех који су побили пророке.
32. И ви допуните мјеру отаца својих.
33. Змије, породи аспидини! како ћете побјећи од пресуде у огањ паклени?
34. За то ево ја ћу к вама послати пророке и премудре и књижевнике; и ви ћете једне побити и распети, а једне бити по зборницама својима и гонити од града до града.
35. Да дође на вас сва крв праведна што је проливена на земљи од крви Авеља праведнога до крви Зарије сина Варахијна, којег убили међу црквом и олтаром.
36. Заиста вам кажем да ће ово све доћи на род овај.
37. Јерусалиме, Јерусалиме, који убијаш пророке и засипаш камењем послане к себи! колико пута хтјех да скупим чеда твоја, као што кокош скупља пилиће своје под крила, и не хтјесте!
38. Ето ће вам се оставити ваша кућа пуста.
39. Јер вам каже: нећете мене видјети одселе док не речете: благословен који иде у име Господње.

Глава 24

1. И изишавши Исус иђаше од цркве, и приступише к њему ученици његови да му показу грађевину црквену.
2. А Исус рече им: Не видите ли све ово? Заисто вам кажем: неће остати оvdје ни камен на камену који се неће разметнути.
3. А кад сјеђаше на гори Маслинској приступише к њему ученици на само говорећи: Кажи нам кад ће то бити? и какав је знак твојега доласка и пошљетка вијека?
4. И одговарајући Исус рече им: чувајте се да вас ко не превари.
5. Јер ће многи доћи у име моје говорећи: ја сам Христос. И многе ће преварити.
6. чућете ратове и гласове о ратовима. Гледајте да се не уплашите; јер треба да то све буде. Али није још тада пошљедак.
7. Јер ће устати народ на народ и царство на царство; и биће глади и помори, и земља ће се трести по свијету.
8. А то је све почетак страдања.
9. Тада ће вас предати на муке, и побиће вас, и сви ће народи омрзнути на вас имена мојега ради.

10. И тада ће се многи саблазнити, и друг друга издаће. и омрзнуће друг на друга.
11. И изићи ће многи лажни пророци и превариће многе.
12. И што ће се безакоње умножити, охладњеће љубав многих.
13. Али који претрпи до краја благо њему.
14. И проповједиће се ово јеванђелије о царству по свему свијету за свједочанство свијем народима. И тада ће доћи пошљедак.
15. Кад дакле угледате мрзост опушћења, о којој говори пророк Данило, гдје стоји на мјесту светоме (који чита да разумије):
16. Тада који буду у Јудеји нека бјеже у горе,
17. И који буде на крову да не силази узети што му је у кући;
18. И који буде у пољу да се не врати натраг да узме хаљине своје.
19. А тешко труднима и дојилицама у те дане.
20. Него се молитe Богу да не буде бјежан ваша у зиму ни у суботу;
21. Јер ће бити невоља велика какова није била од постања свијета до сад нити ће бити;
22. И да се они дани не скрате, нико не би остао; али избранијех ради скратиће се дани они.
23. Тада ако вам ко рече: ево овдје је Христос или ондје, не вјерујте.
24. Јер ће изићи лажни христоси и лажни пророци, и показаће знаке велике и чудеса да би преварили, ако буде могуће, и избране.
25. Ето вам казах напријед.
26. Ако вам дакле реку: ево га у пустињи, не излазите; ево га у собама, не вјерујте.
27. Јер како што муња излази од истока и показује се до запада, тако ће бити долазак сина човјечијега.
28. Јер гдје је стрвина онамо ће се и орлови. купити.
29. И одмах ће по невољи дана тијех сунце помрчати и мјесец своју свјетлост изгубити, и звијезде с неба спасти, и силе небеске покренути се.
30. И тада ће се показати знак сина човјечијега на небу; и тада ће проплакати сва племена на земљи, и угледаће сина човјечијега гдје иде на облацима небеским са силом и славом великом.
31. И послаће анђеле своје с великијем гласом трубнијем; и сабраће избране његове од четири вјетра, од краја до краја небеса.
32. Од смокве научите се причи: кад се већ њезине гране помладе и улистају, знате да је близу љето.

33. Тако и ви кад видите све ово, знајте да је близу код врата.
34. Заиста вам каже: овај нараштај неће проћи док се ово све не збуде.
35. Небо и земља проћи ће, али ријечи моје неће проћи.
36. А о дану томе и о часу нико не зна ни анђели небески, до отац мој сам.
37. Јер како што је било у вријеме Нојево тако ће бити и долазак сина човјечијега.
38. Јер како што пред потопом јеђаху и пијаху, жењаху се и удаваху до онога дана кад Ноје уђе у ковчег,
39. И не осјетише док не дође потоп и однесе све; тако ће бити и долазак сина човјечијега.
40. Тада ће бити два на њиви; један ће се узети, а други ће се оставити.
41. Двије ће мљети на жрвњевима; једна ће се узети, а друга ће се оставити.
42. Стражите дакле, јер не знате у који ће час доћи Господ ваш.
43. Али ово знајте: кад би знао домаћин у које ће вријеме доћи лупеж, чувао би и не би дао поткопати куће своје.
44. За то и ви будите готови; јер у који час не мислите доћи ће син човјечиј.
45. Ко је дакле тај вјерни и мудри слуга којег је поставио господар његов над својима домашњима да им даје храну на оброк?
46. Благо томе слуги којег дошавши господар његов нађе да извршује тако.
47. Заиста вам кажем: поставиће га над свијем имањем својим.
48. Ако ли тај рђави слуга рече у срцу своме: неће мој господар још за дуго доћи;
49. И почне бити своје другаре, а јести и пити с пијаницама;
50. Доћи ће господар тога слуге у дан кад се не нада, и у час кад не мисли.
51. И расјећи ће га напола, и даће му плату као и лицемјерима; ондје ће бити плач и шкргут зуба.

Глава 25

1. Тада ће бити царство небеско као десет дјевојака које узеше жишке своје и изиђоше на сусрет женику.
2. Пет од њих бијаху мудре а пет луде.
3. И луде узевши жишке своје не узеше са собом уља.
4. А мудре узеше уље у судовима са жишцима својима.

5. А будући да женик одоцни, задријемаше све, и поспаше.
6. А у поноћи стаде вика: ето женика гдје иде, излазите му на сусрет.
7. Тада усташе све дјевојке оне и украсише жишке своје.
8. А луде рекоше мудрима: дајте нам од уља својега, јер наши жишци хоће да се угасе.
9. А мудре одговорише говорећи: да не би не достао и нама и вама, боље је идите к трговцима и купите себи.
10. А кад оне отидоше да купе, дође женик, и готове уђоше с њим на свадбу, и затворише се врата.
14. А послвије дођоше и оне друге дјевојке говорећи: господару! господару! отвори нам.
42. А он одговарајући рече им: заиста вам каже: не познаје вас.
13. Стражите дакле, јер не знате дана ни часа у који ће син човјечиј доћи.
14. Јер како што човјек полазећи дозва слуге своје и предаде им благо своје;
45. И једноме дакле даде пет таланта, а другоме два, а трећему један, свакоме према његовој моћи; и отиде одмах.
46. А онај што прими пет таланта отиде те ради с њима, и доби још пет таланта.
17. Тако и онај што прими два доби и он још два.
18. А који прими један отиде те га закопа у земљу и сакри сребро господара својега.
19. А по дугом времену дође господар тијех слуга, и стаде се рачунити с њима.
20. И приступивши онај што је примио пет таланта, донесе још пет таланта говорећи: господару! предао си ми пет таланта; ево још пет таланта ја сам добио с њима.
21. А господар његов рече му: добро, слуго добри и вјерни! у малом био си ми вјеран, над многијем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.
22. А приступивши и онај што је примио два таланта рече: господару! предао си ми два таланта; ево још два таланта ја сам добио с њима.
23. А господар његов рече му: добро, слуго добри и вјерни! у малом био си ми вјеран, над многијем ћу те поставити; уђи у радост господара својега.
24. А приступивши и онај што је примио један талант рече: господару! знао сам да си ти тврд човјек: жњеш гдје нијеси сијао, и купиш гдје нијеси вијао;
25. Па се побојаш и отидох те сакрих талант твој у земљу; и ево ти твоје.

26. А господар његов одговарајући рече му: зли и љениви слуго! знао си да ја жње гдје нијесам сијао, и купим гдје нијесам вијао:
27. Требало је дакле моје сребро да даш трговцима; и ја дошавши узео бих своје с добитком.
28. Узмите дакле од њега талант, и подајте ономе што има десет таланта.
29. Јер свакоме који има, даће се, и претећи ће му; а од онога који нема, и што има узеће се од њега.
30. И неваљалога слугу баците у таму најкрајњу; ондје ће бити плач и шкргут зуба.
31. А кад дође син човјечиј у слави својој и сви свети анђели с њиме, онда ће сјести на пријестолу славе своје.
32. И сабраће се пред њим сви народи, и разлучиће их између себе као пастир што разлучује овце од јараца.
33. И поставиће овце с десне стране себи, а јарце с лијеве.
34. Тада ће рећи цар онима што му стоје с десне стране: ходите, благословени оца мојега! примите царство које вам је приправљено од постања свијета.
35. Јер огладњех, и дасте ми да једем; ожедњех, и напојисте ме; гост бијах, и примисте ме;
36. Го бијах, и одјенусте ме; болестан бијах, и обиђосте ме; у тамници бијах, и дођосте к мени.
37. Тада ће му одговорити праведници: говорећи: Господе! кад те видјесмо гладна, и нахранисмо? или жедна, и напојисмо?
38. Кад ли те видјесмо госта, и примисмо? или гола, и одјенемо?
39. Кад ли те видјесмо болесна или у тамници, и дођосмо к теби?
40. И одговарајући цар рећи ће им: заиста вам кажем: кад учинисте једноме од ове моје најмање браће, мени учинисте.
41. Тада ће рећи и онима што му стоје с лијеве стране: идите од мене проклету у огањ вјечни приправљени ђаволу и анђелима његовијем.
42. Јер огладњех, и не дадoste ми да једем; ожедњех, и не напојисте ме;
43. Гост бијах, и не примисте ме; го бијах, и не одјенусте ме; болестан и у тамници бијах, и не обиђосте ме.
44. Тада ће му одговорити и они говорећи: Господе! кад те видјесмо гладна или жедна, или госта или гола, или болесна или у тамници, и не послужисмо те?
45. Тада ће им одговорити говорећи: заиста вам кажем: кад не учинисте једноме од ове моје мале браће, ни мени не учинисте.
46. И ови ће отићи у муку вјечну, а праведници у живот вјечни.

Глава 26

1. И кад сврши Исус све ријечи ове, рече ученицима својима:
2. Знате да ће до два дана бити пасха, и сина човјечијега предаће да се разапне.
3. Тада скупише се главари свештенички и књижевници и старјешине народне у двор поглавара свештеничкога по имену Кајафе;
4. И свјетоваше се како би Исуса из пријеваре ухватили и убили.
5. И говораху: Али не о празнику да се не би народ побунио.
6. А кад Исус бјеше у Витанији у кући Симона губавога,
7. Приступи к њему жена са скленицом мира многоцјенога, и изли на главу његову кад сјеђаше за трпезом.
8. А кад видјеше то ученици његови, расрдише се говорећи: За што се чини така штета?
9. Јер се могаше ово продати скупо и новци дати се сиромасима.
10. А кад разумје Исус, рече им: шта сметате жену? Она учини добро дјело на мени.
11. Јер сиромаше имате свагда са собом, а мене немате свагда.
12. А она изливши миро ово на тијело моје за укоп ме приготови.
13. Заиста вам кажем: гдје се год успроповиједа ово јеванђелије по свему свијету, казаће се и то за спомен њезин што учини она.
14. Тада један од дванаесторице, по имену Јуда Искариотски, отиде ка главарима свештеничкијем,
15. И рече: шта ћете ми дати да вам га издам? А они му обрекоше тридесет сребрника.
16. И од тада тражаше згуду да га изда.
17. А у први дан пријеснијех хљебова приступише ученици к Исусу говорећи: Гдје ћеш да ти зготовимо пасху да једеш?
18. А он рече: Идите у град к томе и томе, и кажите му: учитељ каже: вријеме је моје близу, у тебе ћу да учиним пасху с ученицима својијем.
19. И учинише ученици како им заповједи Исус, и уготовише пасху.
20. А кад би у вече, сједе за трпезу са дванаесторицом.
21. И кад јеђаху рече им: Заиста вам каже; један између вас издаће ме.
22. И забринувши се врло почеше сваки говорити му: Да нијесам ја, Господе?
23. А он одговарајући рече: Који умочи са мном руку у здјелу онај ће ме издати.
24. Син човјечиј дакле иде као што је писано за њега; али тешко ономе човјеку који изда сина човјечијега; боље би му било да се није родио

онај човјек.

25. А Јуда, издајник његов, одговарајући рече: Да нијесам ја, рави? Рече му: Ти каза.

26. И кад јеђаху, узе Исус хљеб и благословивши преломи га, и даваше ученицима, и рече: Узмите, једите; ово је тијело моје.

27. И узе чашу и давши хвалу даде им говорећи: Пијте из ње сви;

28. Јер је ово крв моја новог завјета која ће се пролити за многе ради отпуштења гријеха..

29. Каже вам пак да не ћу од сад пити од овога рода винограде кога до оног дана кад ћу пити с вама новог у царству оца својега.

30. И отпојавши хвалу изиђоше на гору Маслинску.

31. Тада рече им Исус: Сви ћете се ви саблазнити о мене ову ноћ; јер у писму стоји: ударићу пастира и овце од стада разбјећи ће се.

32. А по васкрсенију својему ја идем пред вама у Галилеју.

33. А Петар рече му: Ако се и сви саблазне о тебе ја се не ћу никад саблазнити.

34. Рече му Исус: Заиста ти каже: ноћас док пијетао не запјева три пута ћеш ме се одрећи.

35. Рече њему Петар: Да бих знао и умријети с тобом не ћу те се одрећи. Тако и сви ученици рекоше.

36. Тада дође Исус с њима у село које се зове Гетсиманија, и рече ученицима: Сједите ту док ја иде тамо да се помолим Богу.

37. И узевши Петра и оба сина Зеведејева забрину се и поче тужити.

38. Тада рече им Исус: жалосна је душа моја до смрти; почекајте овдје, и стражи са мном.

39. И отишавши мало паде на лице своје молећи се и говорећи: Оче мој! ако је могуће да ме мимоиђе чаша ова; али опет не како ја хоћу него како ти.

40. И дошавши к ученицима нађе их гдје спавају, и рече Петру: Зар не могосте један час постражити са мном?

41. Стражите и молите се Богу да не паднете у напаст; јер је дух срчан али је тијело слабо.

42. Опет по други пут отиде и помоли се говорећи: Оче мој! ако ме не може ова чаша мимоићи да је не пије, нека буде воља твоја.

43. И дошавши нађе их опет гдје спавају; јер им бијаху очи отежале.

44. И оставивши их отиде опет трећи пут те се помоли говорећи оне исте ријечи.

45. Тада дође к ученицима својијем и рече им: Једнако спавате и почивате; ево се приближи час, и син човјечиј предаје се у руке

грјешника.

46. Устаните да идемо; ево се приближи издајник мој.

47. И док он још тако говораше, гле, Јуда, један од дванаесторице, дође, и с њим људи многи с ножевима и с кољем од главара свештеничкијех и старјешина народнијех.

48. А издајник његов даде им знак говорећи: Кога ја цјеливам онај је; држите га.

49. И одмах приступивши к Исусу рече: Добро јутро, рави! и цјелива га.

50. А Исус рече му: Пријатељу! шта ћеш ти овдје? Тада приступивши дигоше руке на Исуса и ухватише га.

51. И гле, један од онијех што бијаху са Исусом машивши се руком извади нож свој те удари слугу поглавара свештеничкога, и одсијече му ухо.

52. Тада рече му Исус: Врати нож свој намјесто његово; јер сви који се маше за нож од ножа ће изгинути.

53. Или мислиш ти да ја не могу сад умолити оца својега да ми пошље више од дванаест легеона анђела?

54. Али како би се испунило што стоји у писму да ово треба да буде?

55. У тај час рече Исус људима: Као на хајдука изишли сте с ножевима и с кољем да ме ухватите, а сваки дан сам код вас сједио учећи у цркви, и не ухватисте ме.

56. А ово све би да се збуду писма пророчка. Тада ученици сви оставише га, и побјегоше.

57. А они што ухватише Исуса одведоше га поглавару свештеничкоме Кајафи, гдје се књижевници и старјешине сабраше.

58. А Петар иђаше за њим из далека до двора поглавара свештеничкога и ушавши унутра сједи са слугама да види свршетак.

59. А главари свештенички и старјешине и сав сабор тражаху лажна свједочанства на Исуса да би га убили;

60. И не нађоше; и премда многи лажни свједоци долазише, не нађоше. Најпослије дођоше два лажна свједока.

61. И рекоше: Он је казао: ја могу развалити цркву Божију и за три дана начинити је.

62. И уставши поглавар свештенички рече му: Зар ништа не одговараш што ови на тебе свједоче?

63. А Исус мучаше. И поглавар свештенички одговарајући рече му: Заклињем те живијем Богом да нам кажеш јеси ли ти Христос син Божиј?

64. Рече му Исус: Ти каза. Али ја вам кажем: одселе ћете видјети сина човјечијега гдје сједи с десне стране силе и иде на облацима небескијем.

65. Тада поглавар свештенички раздрије хаљине своје говорећи: Хули на Бога; шта нам требају више свједоци? ево сад чусте хулу његову.
66. шта мислите? А они одговарајући рекоше: Заслужио је смрт.
67. Тада пљунуше му у лице, и ударише га по лицу, а једни му даше и приушке
68. Говорећи: Прореци нам, Христе, ко те удари?
69. А Петар сјеђаше на пољу на двору, и приступи к њему једна слушкиња говорећи: И ти си био с Исусом Галилејцем.
70. А он се одрече пред свима говорећи: Не знам шта говориш.
71. А кад изиђе к вратима угледа га друга, и рече онима што бијаху ондје: И овај бјеше с Исусом Назарећанином.
72. И опет одрече се с клетвом: Не знам тог човјека.
73. А мало по том приступише они што стајаху и рекоше Петру: Ва истину и ти си од њих; јер те и говор твој издаје.
74. Тада се поче клети и преклињати да не зна тог човјека. И одмах зајјева пијетао.
75. И опомену се Петар ријечи Исусове што му је рекао: Док пијетао не зајјева три пута ћеш ме се одрећи. И изишавши на поље плака горко.

Глава 27

1. А кад би у јутру, учинише вијећу сви главари свештенички и старјешине народне за Исуса да га погубе.
2. И свезавши га одведоше, и предаше га Понтију Пилату судији.
3. Тада видјевши Јуда издајник његов да га осудише раскаја се, и поврати тридесет сребрника главарима свештеничкијем и старјешинама
4. Говорећи: Ја сагријеших што издадох крв праву. А они рекоше: шта ми маримо за то? ти ћеш видјети.
5. И бацивши сребрнике у цркви изиђе, и отиде те се објеси.
6. А главари свештенички узевши сребрнике рекоше: Не ваља их метнути у црквену хазну, јер је узето за крв.
7. Него се договорише те купише за њих лончареву њиву за гробље гостима.
8. Од тога се и прозва она њива крвна њива и до данас.
9. Тада се изврши што је казао пророк Јеремија говорећи: И узеше тридесет сребрника, цијену цијењенога кога су цијенили синови Израилјеви;
10. И дадоше их за њиву лончареву, као што ми каза Господ.
11. А Исус стаде пред судијом, и запита га судија говорећи: Ти ли си цар Јудејски? А Исус рече му: Ти кажеш.

12. И кад га тужаху главари свештенички и старјешине, ништа не одговори
13. Тада рече му Пилат: чујеш ли шта на тебе свједоче?
14. И не одговори му ми на једну ријеч тако да се судија дивљаше врло.
15. А о сваком празнику пасхе бијаше обичај у судије да пусти народу по једнога сужња кога они хоће.
16. А тада имаху знатнога сужња по имену Вараву.
17. И кад се сабраше, рече им Пилат: Кога хоћете да вам пустим? Вараву или Исуса прозваног Христа?
18. Јер знадијаше да су га из зависти предали.
19. А кад сјеђаше у суд, поручи му жена његова говорећи: Немој се ти ништа мијешати у суд тога праведника, јер сам данас у сну много пострадала њега ради.
20. А главари свештенички и старјешине наговорише народ да ишту Вараву, а Исуса да погубе.
21. А судија одговарајући рече им: Кога хоћете од ове двојице да вам пустим? А они рекоше: Вараву.
22. Рече им Пилат: А шта ћу чинити с Исусом прозванијем Христом? Рекоше му сви: Да се разапне.
23. Судија пак рече: А какво је зло учинио? А они из гласа повикаше говорећи: Да се разапне.
24. А кад видје Пилат да ништа не помаже него још већа буна бива, узе воду те уми руке пред народом говорећи: Ја нијесам крив у крви овога праведника; ви ћете видјети.
25. И одговарајући сав народ рече: Крв његова на нас и на дјецу нашу.
26. Тада пусти им Вараву, а Исуса шибавши предаде да се разапне.
27. Тада војници судијни узеше Исуса у судницу и скупише нањ сву чету војника.
28. И скувавши га обукоше му скерлетну кабаницу.
29. И оплетавши вијенац од трња метнуше му на главу, и дадоше му трску у десницу; и клекнувши на кољена пред њим ругаху му се говорећи: Помоз, Бог, царе Јудејски!
30. И плъунувши нањ узеше треку и бише га по глави.
31. И кад му се наругаше, свукоше с њега кабаницу, и обукоше га у хаљине његове, и поведоше га да га разапну.
32. И излазећи нађоше човјека из Кирина по имену Симона и натјераше га да му понесе крст.
33. И дошавши на мјесто које се зове Голгота, то јест коштурница,

34. Дадоше му да пије оцат помијешан са жучи, и окусивши не хтје да пије.
35. А кад га разапеше, раздијелише хаљине његове бацивши коцке;
36. И сјеђаху ондје те га чуваху.
37. И метнуше му више главе кривицу његову написану: Ово је Исус цар Јудејски.
38. Тада распеше с њим два хајдука, једнога с десне а једнога с лијеве стране.
39. А који пролажаху хуљаху нањ машући главама својима.
40. И говорећи: Ти који цркву разваљујеш и за три дана начињаш помози сам себи; ако си син Божиј, сићи с крста.
41. А тако и главари свештенички с књижевницима и старјешинама подсмјевајући се говораху:
42. Другима поможе, а себи не може помоћи. Ако је цар Израилев, нека сиђе сад с крста па ћемо га вјеровати.
43. Он се уздао у Бога; нека му поможе сад, ако му је по вољи, јер говораше: ја сам син Божиј.
44. Тако исто и хајдуци разапети с њим ругаху му се.
45. А од шестога сахата би тама по свој земљи до сахата деветога.
46. А око деветога сахата повика Исус иза гласа говорећи: Или! или! лама савахтани? то јест: Боже мој! Боже мој! за што си ме оставио?
47. А неки од онијех што стајаху ондје чувши то говораху: Овај зове Илију.
48. И одмах отрча један од њих те узе сунђер, и напуни оцта, па натаче на трску, те га појаше.
49. А остали говораху: Стани да видимо хоће ли доћи Илија да му поможе.
50. А Исус опет повика иза гласа, и испусти душу.
51. И где, завјес црквени раздрије се на двоје од горњег краја до доњег;и земља се потресе, и камење се распаде;
52. И гробови се отворише, и усташе многа тијела светијех који су помрли;
53. И изишавши из гробова по васкрсенију његовом уђоше у свети град и показаше се многим.
54. А капетан и који с њим чуваху Исуса видјевши да се земља тресе и шта би, поплашише се врло говорећи: Заиста овај бијаше син Божиј.
55. И ондје бијаху и гледаху из далека многе жене које су ишле за Исусом из Галилеје и служите му.

56. Међу којима бијаше Марија Магдалина и Марија мати Јаковљева и Јосијна и мати синова Зеведејевијех.
57. А кад би у вече, дође човјек богат из Ариматеје, по имену Јосиф, који је такођер био ученик Исусов.
58. Овај приступивши к Пилату замоли га за тијело Исусово. Тада Пилат заповједи да му даду тијело.
59. И узевши Јосиф тијело зави га у платно чисто;
60. И метну га у нови свој гроб што је био исјекао у камену; и наваливши велики камен на врата од гроба отиде.
61. А ондје бијаше Марија Магдалина и друга Марија, и сјеђаху према гробу.
62. Сјутрадан пак по петку сабраше се главари свештенички и фарисеји код Пилата
63. И рекоше: Господару! ми се опоменусмо да овај лажа каза још за живота: послије три дана устаћу.
64. За то заповједи да се утврди гроб до трећега дана да не дођу како ученици његови ноћу и да га не украду и не кажу народу: уста из мртвијех; и биће пошљедња пријевара гора од прве.
65. Рече им Пилат: Ево вам страже, па идите утврдите како знате.
66. А они отишавши са стражом утврдише гроб и запечатише камен.

Глава 28

1. А по вечеру суботном на освитак првога дана недјеле дође Марија Магдалина и друга Марија да огледају гроб.
2. И гле, земља се затресе врло; јер анђеоски господњи сиђе с неба, и приступивши одвали камен од врата и сјеђаше на њему.
3. А лице његово бијаше као муња, и одијело његово као снијег.
4. И од страха његова уздркташе се стражари, и постадоше као мртви.
5. А анђеоски одговарајући рече женама: Не бојте се ви; јер знам да Исуса распетога тражите.
6. Није овдје; јер устаде као што је казао. Ходите да видите мјесто гдје је лежао Господ.
7. Па идите брже те кажите ученицима његовијем да је устао из мртвијех. И гле, он ће пред вама отићи у Галилеју; тамо ћете га видјети. Ето ја вам казах.
8. И изишавши брзо из гроба са страхом и радости великом потекоше да јаве ученицима његовијем.
9. А кад иђаху да јаве ученицима његовијем, и гле, срете их Исус говорећи: Помоз, Бог! А оне приступивши ухвативши се за ноге његове и поклониле му се.

10. Тада рече им Исус: Не бојте се; идите те јавите браћи мојој нека иду у Галилеју; и тамо ће ме видјети.
11. А кад иђаху, гле, неки од стражара дођоше у град и јавише главарима свештеничкијем све што се догодило.
12. И они саставши се са старјешинама учинише вијећу, и дадоше војницима довољно новаца.
13. Говорећи: Кажите: ученици његови дођоше ноћу и украдоше га кад смо ми спавали.
14. И ако то чује судија, ми ћемо њега умирити, и начини да вама ништа не буде.
15. А они узевши новце учинише као што су научени били. И разгласи се ова ријеч по Чивутима и до данас.
16. А једанаест ученика отидоше у Галилеју у гору куда им је казао Исус.
17. И кад га видјеше, поклонише му се; а једни посумњаше.
18. И приступивши Исус рече им говорећи: Даде ми се свака власт на небу и на земљи.
19. Идите дакле и научите све народе крстећи их ва име оца и сина и светога Духа,
20. Учећи их да све држе што сам вам заповиједао; и ево ја сам с вама у сваке дане до свршетка вијека. Амин.

// [Пројекат Растко](#) / [Богословље](#) / [Нови завјет](#) //
[[Промена писма](#) | [Претраживање](#) | [Мапа Пројекта](#) | [Контакт](#) | [Помоћ](#)]